

ภาควิชาเทคนิคเกษตร

คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง กทม.

เรื่อง

การศึกษาปัญหาอุปสรรคในการผลิตยางพาราและสภาพการตลาดยางพารา
ในพื้นที่ตำบลเขาปู่ อำเภอศรีบรรพต จังหวัดพัทลุง

A STUDY ON THE PROBLEM, OBSTRUCTION AND MARKETING OF PARA-RUBBER
IN TUMBOL KHOAPOO SRIBUNPHOT DISTRICT, PHATTHALUNG PROVINCE

โดย

นางสาวอุษิน งามน้อย

ได้รับการตรวจสอบและอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร

วท.บ. (พัฒนาการเกษตร)

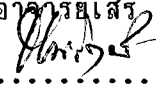
เมื่อวันที่ 21 .. เดือน สิงหาคม .. พ.ศ. 2537 ..

ประธานกรรมการปัญหาพิเศษ

 .. 21 .. 2537 ..

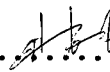
(อาจารย์เสรี รัตนารักษ์)

กรรมการปัญหาพิเศษ

 .. 23 .. 2537 ..

(อาจารย์ธรรมรัตน์ ยางสูง)

กรรมการปัญหาพิเศษ

 .. 25 .. 2537 ..

(อาจารย์สุขุมารักษ์ ชินศรี)

หัวหน้าภาควิชา

 .. 25 .. 2537 ..

(อาจารย์สนอง นิลเพชร)

นพ.
44217
2536

ปัญหาพิเศษ

เรื่อง

การศึกษาปัญหาอุปสรรคในการผลิตยางพาราและสภาพการตลาดยางพารา

ในพื้นที่ตำบลเขาปู่ อำเภอศรีบรรพต จังหวัดพัทลุง

A STUDY ON THE PROBLEM, OBSTRUCTION AND MARKETING OF PARA-RUBBER
IN TUMBOL KHOAPOO SRIBUNPHOT DISTRICT, PHATTHALUNG PROVINCE

T096129

โดย

นางสาวยุพิน รามณีย์

ป/พ.
4A21ก
2534

เสนอ

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน..... 096129
วัน.เดือน.ปี..... 2 JUN 2009

ภาควิชาเทคนิคเกษตร

คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง กทม.

เพื่อความสมบูรณ์แห่งปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต (พัฒนการเกษตร)

พ. ศ. ๒๕๓๗

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : การศึกษาปัญหาอุปสรรคในการผลิตยางพาราและสภาพการตลาดยางพารา
ในพื้นที่ ตำบลเขาปู่ อำเภอศรีบรรพต จังหวัดพัทลุง

โดย : นางสาวสุพิน รามณีย์

ชื่อปริญญา : วิทยาศาสตร์บัณฑิต (พัฒนการเกษตร)

สาขาวิชาเอก : พัฒนาการเกษตร

ประธานกรรมการปัญหาพิเศษ :

(อาจารย์เสรี รัตนารักษ์)

21, 25, 37
...../...../.....

วัตถุประสงค์ของการศึกษาเรื่องนี้คือเพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการผลิตยางพารา และศึกษาสภาพการตลาดยางพารา การศึกษาค้นคว้าใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (SIMPLE RANDOM SAMPLING) จากจำนวนประชากร ๗๕๓ ครัวเรือน ๑๑ หมู่บ้านในพื้นที่ ตำบลเขาปู่ อำเภอศรีบรรพต จังหวัดพัทลุง ได้จำนวนตัวอย่างทั้งสิ้น ๑๘๕ ครัวเรือน

ผลการศึกษาสรุบได้ว่าเกษตรกรส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุเฉลี่ย ๔๐ ปี นับถือศาสนา พุทธ ระดับการศึกษาเฉลี่ยชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ สภาพการสมรสแต่งงานแล้ว สมาชิกในครัวเรือน เฉลี่ย ๕ คน ทำสวนผลไม้เป็นอาชีพรอง เกษตรกรจำหน่ายผลผลิตให้กับพ่อค้าในหมู่บ้านในรูปของ น้ำยางดิบ ราคาขายพาราไม่ค่อยขึ้นลงมากนัก เกษตรกรไม่มีวิธีการต่อรองราคาขายกับพ่อค้าและ พ่อค้าค่อนข้างเอาเปรียบในเรื่องราคา มีการใช้ประโยชน์จากต้นยางโดยใช้ทำฟืนหรือเชื้อเพลิง และใช้ประโยชน์จากลูกยางโดยใช้ผลิตเป็นต้นกล้าขาย ปริมาณน้ำยางดิบเฉลี่ย ๗๙ กิโลกรัมต่อวัน เกษตรกรจะพบปัญหาโรคเข้าทำลายต้นยางโดยเฉพาะโรคหน้ำดำ ต้นยางตายเป็นหย่อม ๆ ซาด แคลนอุปกรณ์และเครื่องจักรสำหรับการแปรรูป มีปัญหาในการขนส่งผลผลิตออกจากสวนและใช้แรงงานคนหาบผลผลิตออกมาจากสวน ผู้รับจ้างกรีตได้รับส่วนแบ่งร้อยละ ๕๐ คุณภาพของผู้กรีตอยู่ในขั้น พอใช้แรงงานในการกรีตยางไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับฤดูกาล ได้ปัญมาจากสำนักงานกองทุนสงเคราะห์ การทำสวนยาง ยางที่เปิดกรีตแล้วมีการใส่ปุ๋ยปีละ ๑ ครั้ง เมื่อเกิดปัญหาเกี่ยวกับการทำสวนยาง เกษตรกรจะปรึกษาพนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง สภาพพื้นที่ไม่เหมาะสมกับการไถพรวน และเกษตรกรต้องการความช่วยเหลือในการแก้ปัญหาเรื่องโรคต่าง ๆ

จากการศึกษาเรื่องนี้ขอเสนอแนะ เกษตรกรควรรวมกลุ่มกันเป็นสถาบันเกษตรกรเพื่อ
จะได้มีอำนาจในการต่อรองราคาและพยายามศึกษาหาความรู้วิชาการใหม่ ๆ เป็นการสร้างเสริม
ประสบการณ์เพิ่มให้กับตัวเอง ติดตามรับฟังข่าวสารอย่างสม่ำเสมอและที่สำคัญเกษตรกรควรได้รับ
การแก้ปัญหาที่กำลังประสบอยู่จากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

คำนิยม

การศึกษาครั้งนี้สำเร็จได้เพราะการช่วยเหลือจากหลาย ๆ ฝ่าย ขอขอบคุณเกษตรกร
ชาวสวนยาง ตำบลเขาปู่ อำเภอศรีบรรพต จังหวัดพัทลุง ทุกท่านที่ได้สละเวลาให้คำสัมภาษณ์

การศึกษาในครั้งนี้บรรลุผลตามเป้าหมายได้เพราะความกรุณาของอาจารย์เสรี รัตนารักษ์
ซึ่งเป็นประธานกรรมการปัญหาพิเศษ อาจารย์ธรรมรัตน์ ยางสูงและอาจารย์สุทุมารักษ์ วัฒนศิริ
กรรมการปัญหาพิเศษ ที่ได้ให้คำปรึกษาแนะนำตลอดจนตรวจแก้ไขต้นฉบับหลายครั้งจนเสร็จสมบูรณ์
ผู้ศึกษาขอขอบคุณในความกรุณาของอาจารย์ทั้งสามท่านไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

นางสาวอุษุณิ รามณีย์

๓๑ มีนาคม ๒๕๓๗

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
สารบัญตาราง	(๒)
บทที่ ๑ บทนำ	๑
ความสำคัญและปัญหาของการศึกษา	๑
วัตถุประสงค์ของการศึกษา	๒
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	๒
ขอบเขตของการศึกษา	๓
นิยามศัพท์	๓
บทที่ ๒ การตรวจเอกสารที่เกี่ยวข้อง	๕
บทที่ ๓ วิธีการศึกษา	๑๐
บทที่ ๔ ผลการศึกษา	๑๓
ข้อมูลทั่วไป	๑๓
สภาพการตลาด	๑๗
ปัญหาและอุปสรรคของเกษตรกรผู้ผลิตยางพารา	๒๓
บทที่ ๕ สรุปและข้อเสนอแนะ	๓๑
เอกสารอ้างอิง	๓๕
ภาคผนวก	๓๗

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
๑	แสดงการกระจายของกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา	๑๐
๒	แสดงข้อมูลทั่วไป	๑๕
๓	แสดงสภาพการตลาด	๑๙
๔	แสดงปัญหาและอุปสรรคของเกษตรกรผู้ผลิตยางพารา	๒๖
๕	แสดงจำนวนครัวเรือนปี ๒๕๓๖	๕๐

บทที่ ๑.

บทนำ

ความสำคัญและปัญหาของการศึกษา

ยางพารา เป็นพืชเศรษฐกิจที่ประเทศต่าง ๆ ใช้เป็นวัตถุดิบทางอุตสาหกรรม ยางพาราเป็นพืชที่มีความสำคัญเป็นอันดับที่ ๓ รองจากฝ้าย แต่เมื่อรวมพืชเศรษฐกิจที่เป็นอาหาร จะมีความสำคัญทางการค้าอยู่ในอันดับที่ ๘ รองจากข้าวสาลี กาแฟ ข้าวโพด น้ำตาล ถั่วเหลือง ฝ้าย ข้าว (พิชัย, ๒๕๓๗ : ๓๓) ยางพารานอกจากจะเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของโลกแล้วยังเป็นพืชที่มีส่วนสร้างความสะดวกสบายให้แก่มนุษยชาติทั่วโลก สังคมมนุษย์มีการพัฒนามากขึ้นเท่าใด ความต้องการใช้ยางพาราก็มีมากขึ้นตามไปด้วยเพียงนั้น

การขยายตัวทางด้าน การคมนาคมขนส่ง มีส่วนผลักดันให้การใช้ยางพาราขยายตัวอย่างรวดเร็ว มีผลให้การผลิตยางธรรมชาติไม่สามารถตอบสนองให้ทันตามความต้องการได้ นักวิทยาศาสตร์จึงผลิตยางสังเคราะห์ขึ้นทดแทนและพัฒนามากขึ้น สถานภาพของยางธรรมชาติซึ่งเคยเป็นผู้นำทางด้านราคาก็ตกอยู่ในฐานะเป็นผู้ตาม และยางสังเคราะห์เป็นคู่แข่งที่น่ากลัว เมื่อวิกฤตการณ์น้ำมันขึ้นราคาทั่วโลก จึงส่งผลกระทบต่อการผลิตยางสังเคราะห์ เพราะต้องใช้ Naphttha (ผลิตผลของน้ำมันเบาที่ได้จากการกลั่นปิโตรเลียม) จากน้ำมันเป็นวัตถุดิบ สถานภาพการแข่งขันของยางสังเคราะห์กับยางธรรมชาติจึงตกต่ำลง ความสำคัญของยางธรรมชาติจึงกลับคืนมาอีกครั้งหนึ่ง

ในปี ๒๕๓๕ มีพื้นที่การปลูกยางทั้งหมดทั่วโลกประมาณ ๕๘.๙๐ ล้านไร่ โดยประเทศอินโดนีเซียมีพื้นที่ปลูกมากที่สุด รองลงมาได้แก่ มาเลเซีย และไทย ตามลำดับ ซึ่งเมื่อรวมทั้ง ๓ ประเทศแล้วมีเนื้อที่เพาะปลูกรวมกันถึงร้อยละ ๗๗ ของโลก สำหรับประเทศไทยมีพื้นที่เพาะปลูกยางพาราทั้งสิ้น ๑๑.๒ ล้านไร่ ในจำนวนนี้พื้นที่ ๙.๗ ล้านไร่อยู่ใน ๑๕ จังหวัดภาคใต้ พื้นที่ ๑.๑ ล้านไร่ อยู่ในภาคตะวันออก และอีก ๐.๔ ล้านไร่ อยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยจังหวัดสงขลามีพื้นที่ปลูกยางมากที่สุดประมาณ ๑.๗ ล้านไร่

นับจากปี ๒๕๓๕ เป็นต้นมาไทยสามารถผลิตยางได้เป็นอันดับหนึ่งของโลก รองลงมาคืออินโดนีเซีย และมาเลเซียตามลำดับ (สนธิยา, ๒๕๓๖ : ๔)

อย่างไรก็ตาม การผลิตยางพาราธรรมชาติของไทยนั้น ยังคงประสบปัญหาอีกหลายประการ จึงจำเป็นต้องได้รับความช่วยเหลือจากหลาย ๆ ฝ่าย เพื่อแก้ไขปัญหานั้น แต่เราจะไม่ทราบปัญหาต่าง ๆ ได้ ถ้าหากปราศจากการศึกษาหาข้อมูลที่แท้จริงและตรงตามเป้าหมาย เช่นการศึกษาปัญหาอุปสรรคในการผลิตยางพาราและสภาพการตลาดยางพาราในพื้นที่ตำบลเขาปู่ อำเภอศรีบรรพต จังหวัดพัทลุง ซึ่งเป็นแหล่งผลิตยางธรรมชาติแหล่งใหญ่อีกแห่งหนึ่ง ในครั้งนี้ ผู้ทำการวิจัยได้ทำการศึกษาด้านปัญหาอุปสรรคในการผลิตยางพาราและสภาพการตลาดยางพารา ซึ่งผลจากการศึกษาดังกล่าว นอกจากจะทำให้ทราบถึงสภาพการตลาดยางพาราที่แท้จริงโดยทั่ว ๆ ไปแล้ว จึงเหมาะสมที่จะนำข้อมูลมาใช้ในการเสนอแนะเพื่อพัฒนาสภาพการตลาดและพัฒนาการผลิตยางพาราธรรมชาติให้เหมาะสมกับสภาพการที่เป็นจริง ต่อไป

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อศึกษาถึงปัญหาและอุปสรรคในการผลิตยางพาราในพื้นที่ตำบลเขาปู่ อำเภอศรีบรรพต จังหวัดพัทลุง
๒. เพื่อศึกษาสภาพการตลาดยางพาราของเกษตรกรที่ประกอบอาชีพผลิตยางพาราในพื้นที่ตำบลเขาปู่ อำเภอศรีบรรพต จังหวัดพัทลุง
๓. เพื่อเป็นข้อเสนอแนะสำหรับเกษตรกรในการพัฒนาระบบการตลาดและการผลิตยางพารา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

๑. ทราบถึงปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ในการผลิตยางพาราในพื้นที่ตำบลเขาปู่ อำเภอศรีบรรพต จังหวัดพัทลุง
๒. ทราบถึงสภาพการตลาดยางพาราของเกษตรกรที่ประกอบอาชีพการผลิตยางพาราในพื้นที่ตำบลเขาปู่ อำเภอศรีบรรพต จังหวัดพัทลุง
๓. เป็นข้อเสนอแนะแก่เกษตรกรผู้ประกอบอาชีพการผลิตยางพาราสามารถได้รับทราบสภาพการตลาดยางพาราของเกษตรกร ในพื้นที่ตำบลเขาปู่ อำเภอศรีบรรพต จังหวัดพัทลุง ตลอดจนสามารถนำข้อมูลจากการศึกษาเป็นข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไข พัฒนาระบบการตลาดและการผลิตยางพาราให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

ขอบเขตและข้อจำกัดในการศึกษา

เป็นการศึกษาในด้านปัญหาอุปสรรคในการผลิตยางพาราและสภาพการตลาดยางพาราของเกษตรกร ในพื้นที่ตำบลเขาปู่ อำเภอศรีบรรพต จังหวัดพัทลุง ในการศึกษาครั้งนี้ใช้ตัวอย่างเกษตรกรเพียง ๑๘๕ ครัวเรือน โดยการใช้ตารางเลขสุ่ม (RANDOM TABLE)

นิยามศัพท์

ยางพารา ชื่อวิทยาศาสตร์ (HEVEA BRASILENSIS)

ยาง หมายถึง ยางพารา

ยางพันธุ์ดี หมายถึง ยางพาราที่ได้ตรวจสอบทดลองและพิสูจน์แล้ว ได้แนะนำให้ใช้ปลูกได้ โดยศูนย์วิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ยางธรรมชาติ หมายถึงยางแผ่นดิบ ยางแผ่นรมควัน ยางแท่ง น้ำยางข้น น้ำยางสด และเศษยาง ทุกประเภท

ยางแผ่นดิบหมายถึง ยางแผ่นที่ผลิตขึ้นโดยเกษตรกรชาวสวนยางโดยตรงยังไม่ผ่านการรมควัน หรือกระบวนการใด ๆ ทั้งสิ้น

น้ำยางดิบ หมายถึง น้ำยางที่ได้จากต้นยางโดยตรงยังไม่ผ่านการแปรรูปใด ๆ

สวนยาง หมายถึง พื้นที่ตั้งแต่ ๒ ไร่ ใช้ปลูกต้นยางไม่น้อยกว่า ๑๐ ต้น

การกรีดยาง หมายถึง วิธีการทำให้น้ำยางสดออกจากลำต้น

การแปรรูป หมายถึง การเปลี่ยนสภาพของยางพาราธรรมชาติที่เป็นน้ำยางสดเป็นน้ำยางธรรมชาติประเภทอื่น หรือเปลี่ยนเป็นผลิตภัณฑ์ และวัสดุที่สามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์

ตลาดกลางยางพารา หมายถึง ตลาดที่มีการซื้อขายยางพารากันอย่างมีระบบ และให้ความเป็นธรรมกับทุกฝ่าย ภายใต้กฎเกณฑ์ของระบบการตลาดที่ทุกคนยอมรับ จัดตั้งขึ้นโดยสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

บทที่ ๒

ตรวจเอกสาร

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสภาพทั่วไปของยางพารา

ฉกรรจ์ แสงรักษาวงศ์และคณะ (๒๕๒๘ : ๑๒) กล่าวว่า เขตการปลูกยางพาราใน
พื้นที่หมายถึง เขตการปลูกยางของประเทศที่คณะกรรมการผู้ผลิตและผู้ใช้พันธุ์ยางพาราที่กำหนด
ขึ้นตามความเหมาะสมของการผลิต และเขตการปลูกยางพารามี ๖ เขต คือ

เขตที่ ๑. มีจังหวัด ระยอง จันทบุรี ตราด

เขตที่ ๒. มีจังหวัด ระนอง พังงา ภูเก็ต

เขตที่ ๓. มีจังหวัด ชุมพร สุราษฎร์ธานี

เขตที่ ๔. มีจังหวัด นครศรีธรรมราช กระบี่ สตูล ตรัง

เขตที่ ๕. มีจังหวัด พัทลุง สงขลา

เขตที่ ๖. มีจังหวัด ยะลา ปัตตานี นราธิวาส

ธนาคารกสิกรไทย (๒๕๒๕ : ๒๓) ได้สรุปลักษณะทางพฤกษศาสตร์ของยางพารา ดังนี้
ยางพาราเป็นไม้ยืนต้น เจริญเติบโตเต็มที่สูงประมาณ ๒๕-๖๐ เมตร เปลือกนอกสีค่อนข้างคล้ำ
ใต้เปลือกมีสีชมพูหรือสีม่วงอ่อน เปลือกหนาประมาณ ๖.๕-๑๕ มิลลิเมตร ด้านในสุดของเปลือกแข็ง
กับเปลือกอ่อน จะมีท่อน้ำยางจำนวนมากพ่นออกไปทางขวารถอบตันจนถึงยอด ก้านใบยาวประมาณ
๑๐-๒๐ เซนติเมตร แต่ละก้านมี ๓-๕ ใบ ผลิตใบปีละครั้ง เริ่มมีดอกเมื่ออายุประมาณ ๕-๖ ปี
ดอกตัวผู้และดอกตัวเมียอยู่บนก้านดอกเดียวกัน แต่ละดอกจะผสมข้าม เมื่อผสมเกสรแล้วประมาณ
๕ เดือน ก็จะเจริญเป็นผล และออกดอกปีละ ๒ ครั้ง ระหว่างเดือน กุมภาพันธ์-มิถุนายน และ
เดือน สิงหาคม-ตุลาคม เมล็ดสีน้ำตาลคล้ายละหุ่ง มีราก ๒ ชนิดคือ รากแก้ว และรากฝอยที่แผ่
ไปทางด้านข้าง มีน้ำยางสีขาวคล้ายน้ำนม

พาสกร จรุงรัตน์ (๒๕๓๕ : ๒) กล่าวว่า ปริมาณยางพาราที่ผลิตได้ทั้งโลก มากกว่า
ร้อยละ ๖๐ ถูกนำไปใช้ในอุตสาหกรรมทำยางรถยนต์ ดังนั้นความต้องการใช้ยางประเภทนี้จะเพิ่ม

ขึ้นในอัตราที่มากหรือน้อยขึ้นอยู่กับอัตราการเติบโตของอุตสาหกรรมยางรถยนต์เป็นหลักนอกจากนี้แล้วอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศใหญ่ ๆ ที่เจริญแล้วบางประเทศจะเป็นตัวสนับสนุนการผลิตยางรถยนต์ให้เพิ่มขึ้น จากข้อมูลในช่วงสองสามปีที่ผ่านมาอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจไม่ว่าจะเป็นสหรัฐอเมริกา อังกฤษ เพิ่มขึ้นในอัตราที่ลดลงมาโดยตลอด ตั้งแต่ปี ๒๕๓๑ ถึงปี ๒๕๓๓ ส่วนอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจของ ญี่ปุ่น เพิ่มขึ้นเล็กน้อย แต่ผลผลิตอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นในอัตราที่ลดลงเช่นกัน เครื่องชี้ภาวะเศรษฐกิจของประเทศเหล่านี้ พอจะบอกได้ว่าแนวโน้มการใช้ยางธรรมชาติในสองสามปีข้างหน้าคงจะเพิ่มขึ้นไม่มากนัก ในขณะที่ผลผลิตยางธรรมชาติของโลกยังคงมีอัตราเพิ่มขึ้นมากกว่าโดยเฉพาะประเทศไทยมีต้นยางพันธุ์ดีทยอยให้ผลผลิตเพิ่มขึ้นปีละหลายแสนไร่ ด้วยเหตุดังกล่าว แนวโน้มราคายางธรรมชาติในช่วงสองสามปีข้างหน้าคงจะไม่เชยิบตัวสูงขึ้นมากนักไปกว่าราคายางในปัจจุบัน

วิจิต สุวรรณปรีชา (๒๕๓๓ : ๕๕-๕๖) กล่าวว่า โรคหน้าดำเป็นโรคที่อันตรายมากที่สุดแก่ต้นยาง และมีผลทางเศรษฐกิจ ต้นยางที่เป็นโรคหน้าดำอย่างรุนแรง เปลือกงอกใหม่จะเสียหายทำให้กรีดเข้าไม่ได้ ผลผลิตจะลดสั้นลง 8-16 ปี อาการมักเกิดเหนือรอยกรีด ในระยะแถวเป็นรอยช้ำ ต่อมาจะเปลี่ยนเป็นรอยบวมสีดำ และขยายตัวตามแนวสันของลำต้นเมื่อเงื่อนไขเปลือกจะพบลายเส้นดำในเนื้อไม้ อาการขึ้นรุนแรงเปลือกของหน้ายางบริเวณที่เป็นโรคปริ มีน้ำยางไหลตลอดเวลา จนเปลือกเน่าหลุดไปในที่สุด โรคนี้เกิดจากเชื้อ PHYTOPHTHORA PALMIVORA การป้องกันกำจัดให้ยา ไโดโฟลาแทน 80 หนัก 15 กรัม ผสมน้ำ 9 ลิตร ทาเหนือรอยกรีดทุก ๆ ครั้ง ภายในเวลา 12 ชั่วโมง

วิจิต สุวรรณปรีชา (๒๕๓๓ : ๕๘-๕๙) กล่าวว่า ปุ๋ยยางที่กรีดได้แล้วมีปุ๋ยที่แนะนำให้ใช้มีอยู่ 4 สูตร คือ

สูตร 15-0-18 สำหรับดินร่วนเหนียว ดินร่วนทราย หรือดินทราย ใช้ในส่วนยางที่เคยปลูกพืชคลุมดินตระกูลถั่วมาก่อน และใส่ปุ๋ยฟอสเฟตบำรุงพืชคลุม

สูตร 15-7-18 สำหรับดินทุกชนิด ใช้ในส่วนยางที่ไม่เคยปลูกพืชคลุมตระกูลถั่ว และไม่ใส่ปุ๋ยฟอสเฟตบำรุงพืชคลุม

สูตร 15-15-15 สำหรับดินทุกชนิด ใช้กับยางที่กรีดได้แล้วโดยทั่ว ๆ ไป

สูตร 15-15-6 สำหรับดินทุกชนิด ใช้กับต้นยางหลังกรีดยัง

ทั้ง 4 สูตรนี้ใช้ในอัตราต้นละ 1 กิโลกรัมต่อปี แบ่งใส่ 2 ครั้ง ๆ เท่า ๆ กัน ครั้งแรกใส่ต้นฤดูหลังยางผลัดใบ ครั้งที่ 2 ใส่กลางฤดู

ในพื้นที่ราบหรือที่ลาดเขา ซึ่งทำชั้นบันไดให้ใส่ปุ๋ยแบบหว่าน หว่านปุ๋ยก็กระจายเป็นแถบห่างจากโคนยางประมาณ 50-60 เซนติเมตร จนถึงกลางระหว่างแถวยาง ส่วนพื้นที่ลาดเขาไม่ต้องทำชั้นบันได หรือท้องที่ ๆ มีฝนตกชุกให้ใส่แบบ 4 หลุม รอบ ๆ ต้นแล้วกลบ

ศูนย์วิจัยยางยะเฮิงเทรา (๒๕๓๒) สรุปการกรีดยางและข้อปฏิบัติไว้ว่า ความสูงของรอยกรีด ๑๕๐ เซนติเมตร รอยกรีดเอียง ๓๐ องศา ขนาดของลำต้นไม่ต่ำกว่า ๕๐ เซนติเมตร ระยะจากร่องร่องรับน้ำยางถึงปากน้ำยางประมาณ ๑๐ เซนติเมตร มีหลักพิจารณาในการกรีดยางที่ดีคือ กรีดให้ได้น้ำยางมากที่สุด ทำความเสียหายให้กับต้นยางน้อยที่สุด กรีดให้ได้ระยะกลางนานที่สุด ประมาณ ๒๕-๓๐ ปี เวลา ๑ เดือน จะหมดเปลือกประมาณ ๒.๕ เซนติเมตร ใช้เวลากรีด ๕ ปี จึงจะหมดหน้าที่ ๑ ความยาวกรีดครั้งต้น สามารถตัดท่อน้ำยางได้มากทำให้ได้น้ำยางปริมาณมาก ไม่ควรกรีดยางในขณะที่ยางเปียก มีดกรีดยางควรลับให้คมอยู่เสมอ และควรทำการกรีดยางในตอนเช้า ไม่ควรกรีดยางถึงเนื้อเยื่อเจริญ กรีดเปลือกหนาประมาณ ๑.๗-๒.๐ มิลลิเมตร ต่อครั้ง ควรหยุดกรีดในช่วงที่ยางผลัดใบ หรือเป็นโรค ก่อนกรีดยางควรทำความสะอาดถ้วยรองน้ำยางทุกครั้ง

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับยางธรรมชาติ ยางแผ่นดิบ ยางรมควัน

สถาบันวิจัยยาง (๒๕๓๕ : ๕) ได้สรุปไว้ว่า ลักษณะของยางแผ่นดิบคุณภาพดี ประกอบด้วยคุณสมบัตินี้ ๕ ประการคือ

๑. ความสะอาดของยางแผ่น
๒. ความหนาของยางแผ่น
๓. ลักษณะ ขนาด และน้ำหนักของยางแผ่น
๔. ความสม่ำเสมอของสี
๕. ความยืดหยุ่นและลักษณะของดอกบนยางแผ่น

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตลาดยางพารา

สนธิ สโมสรร (๒๕๓๕ : ๒๕-๒๕) กล่าวว่า รูปแบบของตลาดยางพาราประกอบด้วย สมาชิกของตลาด คณะกรรมการบริหารตลาด กรรมการระงับข้อพิพาทและคณะกรรมการที่ปรึกษา ผู้จัดการตลาด ในส่วนของสมาชิกประกอบด้วย กลุ่มปรับปรุงคุณภาพยางแผ่นดิบ ศูนย์รวบรวมยางแผ่นดิบ หรือเจ้าของสวนยาง

คณะกรรมการบริหาร ประกอบด้วย ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งจากที่ประชุมใหญ่ของสมาชิก เพื่อเป็นตัวแทนของสมาชิกในการดำเนินการตลาดกลาง ส่วนคณะกรรมการระงับข้อพิพาท เป็น คณะกรรมการที่ตัดสินข้อพิพาท อันอาจจะเกิดขึ้นในกรณีตกลงกันไม่ได้ ในเรื่องคุณภาพของยางแผ่นดิบและราคาประกอบด้วยคณะกรรมการจากราชการ ๓ คณะจากสมาชิกและพ่อค้าฝ่ายละ ๑ คน คณะกรรมการที่ปรึกษา ประกอบด้วยผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งจากฝ่ายบริหาร ผู้จัดการได้รับแต่งตั้งจากคณะกรรมการบริหารให้ทำหน้าที่บริหารตลาดยางพารา และให้แทรกแซงตลาดยางให้เป็นไปตามนโยบายที่คณะกรรมการกำหนด

สุภาพ ดีแท้ (๒๕๓๖ : ๕๖) กล่าวว่า ไตรมาสแรก ผลผลิตยางธรรมชาติออกสู่ตลาดน้อยเนื่องจากต้นยางอยู่ในช่วงผลัดใบและแตกใบอ่อน เกษตรกรกรีดยางได้ไม่เต็มที่ในเดือนมีนาคม ยางเริ่มกรีดยได้ในบางพื้นที่ โดยเฉพาะในแถบภาคตะวันออก แต่ในภาคใต้ส่วนใหญ่กำลังอยู่ในช่วงผลัดใบในไตรมาสที่สองมีฝนตกชุกในพื้นที่ปลูกยางทั้งภาคใต้และภาคตะวันออกทำให้มีปริมาณน้ำยางน้อย และเป็นอุปสรรคในการกรีดย ในครึ่งปีหลังเกษตรกรจะยังกรีดยางได้ไม่มากนักจนกว่าจะผ่านพ้นฤดูฝนทำให้น้ำยางในตลาดมีน้อยลงด้วย

สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (๒๕๓๙ : ๑๗๗) รายงานว่า ศูนย์กลางค้ายางพาราในประเทศไทย มีความสำคัญอยู่ ๖ แห่งคือ

๑. ตลาดกลางหาดใหญ่ มีปัจจัยเอื้ออำนวยให้หาดใหญ่มีความสำคัญในการค้ายางคือ นอกจากจะเป็นศูนย์กลางรวมธุรกิจ มีการคมนาคมสะดวกและยังมีท่าเรือขนถ่ายสินค้าน้ำ มีโรงงานแปรรูปยางแผ่นรมควัน และยางแท่ง มีศูนย์กลางวิจัยการยาง ซึ่งมาคอยบริการในด้านวิชาการ การตรวจสอบคุณภาพยาง

๒. ตลาดตรัง เคยเป็นจังหวัดศูนย์กลางการค้ายางที่ใหญ่ที่สุดของประเทศไทยในช่วงสงครามโลกครั้งที่ ๒ ปัจจุบันที่เอื้ออำนวยให้ตรังเป็นศูนย์กลางการค้ายางเช่นเดียวกับหาดใหญ่

๓. ตลาดยะลา แม้ว่าจังหวัดยะลา ไม่มีท่าเทียบเรือ แต่ยะลายังเป็นศูนย์กลางของการปลูกยาง การคมนาคมขนส่งผลผลิตจากสวนยางมายังตัวเมืองก็เป็นไปอย่างสะดวก ยางที่ซื้อขายในยะลา จะส่งออกผ่านด่านศุลกากรปัตตานี และเบตง

๔. ตลาดนราธิวาส เป็นศูนย์กลางการค้ายางอยู่ใต้สุดของประเทศไทย พ่อค้ายางในนราธิวาส ส่วนใหญ่เป็นพ่อค้าขนาดเล็ก คุณภาพการซื้อขายอยู่ในเกณฑ์ต่ำ การคมนาคมไม่สะดวก การส่งออกการขายมีแนวโน้มลดลง

๕. ตลาดภูเก็ต แม้ว่าภูเก็ตจะมีเนื้อที่ไม่มากนัก แต่ภูเก็ตอยู่ใกล้แหล่งปลูกยางของภาคใต้ฝั่งตะวันตก มีโรงงานแปรรูปขนาดใหญ่ ทำให้ภูเก็ตเป็นศูนย์กลางการค้ายาง ปริมาณการส่งออกของตลาดภูเก็ตมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น

๖. ยางพาราที่ส่งเข้ามาในกรุงเทพฯ ส่วนใหญ่มาจากภาคตะวันออก ซึ่งยางที่ผลิตได้ในพื้นที่ดังกล่าว จะส่งออกที่ท่าเรือกรุงเทพฯ การส่งออกที่ท่าเรือกรุงเทพฯ มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น

ศูนย์วิจัยยางสงขลา (๒๕๒๙ : ๑๘๑) รายงานว่าการซื้อขายของพ่อค้ายางในประปรประเทศไทยจะยึดราคาของมาเลเซียและสิงคโปร์เป็นหลัก ทั้งนี้เนื่องจากประเทศไทยอยู่ในฐานะผู้รับราคา (PRICE TAKER) ผู้ส่งออกจะหักค่าใช้จ่ายต่าง ๆ (คือค่าแปรรูปรวมค่าใช้จ่ายการตลาดและรวมกำไร) จึงกำหนดราคาซื้อขายประจำวันนั้น ๆ ราคาที่ชาวสวนได้รับ จึงขึ้นอยู่กับยางในตลาดโลกหักค่าใช้จ่ายต่าง ๆ และเสียโอกาสของพ่อค้าในระดับต่าง ๆ กัน และชาวสวนส่วนใหญ่ จะขายยางในลักษณะยางดิบดังนั้นพ่อค้าจะต้องหัก ค่าใช้จ่ายดังนี้ คือ ค่าขนส่ง ค่าจ้างรมควัน ค่าขาดน้ำหนัก อัตรากำไร

อุดม โกสีย์สุก (๒๕๓๕ : ๑๑) กล่าวว่า ผลที่ได้รับจากตลาดกลางยางพารา ทำให้เกิดการพัฒนาในหลาย ๆ ด้าน คือ

๑. เจ้าของสวนยางมีการพัฒนาการผลิตยางแผ่นดิบให้มีคุณภาพดี

๒. เพิ่มรายได้ให้แก่เจ้าของสวนยาง โดยเพิ่มราคายางแผ่นดิบในระดับท้องถิ่นให้สูงขึ้นตามความเป็นจริง

๓. พัฒนาตลาดกลางยางพาราที่มีปัญหาปัจจุบันให้เป็นตลาดชายที่มีการซื้อขายกันอย่างมีระบบ มีความเป็นธรรมให้ทุกฝ่ายภายใต้กฎเกณฑ์ของระบบการตลาดที่ทุกคนยอมรับ

๔. เป็นแนวทางพัฒนาการตลาดยางพาราไปสู่การจัดตั้งตลาดกลางแลกเปลี่ยนยางพาราในโอกาสต่อไป

และในขณะนี้สำนักงานกองทุนส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศได้เปิดตลาดประมูลยางระดับท้องถิ่นจำนวน ๑๕ แห่ง คือ ระยอง ตรัง สุราษฎร์ธานี ภูเก็ต นครศรีธรรมราช ยะลา กระบี่ นราธิวาส เบตง พัทลุง พังงา สงขลา (อ.นาทวี) ตราด จันทบุรี และปัตตานี

บทที่ ๓
วิธีการศึกษา

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร (POPULATION) คือ คริวเรือนของกลุ่มเกษตรกรที่มีอาชีพการผลิตยางพาราในพื้นที่ตำบลเขาปู่ อำเภอศรีบรรพต จังหวัดพัทลุง จำนวนทั้งสิ้น ๗๕๒ คริวเรือน

กลุ่มตัวอย่าง (SAMPLE) คือ กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาคั้งนี้ได้มาจากเกษตรกรที่มีอาชีพผลิตยางพารา ในพื้นที่ตำบลเขาปู่ อำเภอศรีบรรพต จังหวัดพัทลุง จำนวน ๑๕๕ คริวเรือน

วิธีการสุ่มตัวอย่าง

ในการศึกษาคั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (SIMPLE RANDOM SAMPLING) ซึ่งรวมเป็นคริวเรือนเกษตรกรทั้งหมดจำนวน ๗๕๒ คริวเรือน โดยทำการคัดเลือกคริวเรือนเกษตรกรที่ปลูกมีอาชีพการผลิตยางพาราจำนวน ๑๕๕ คริวเรือน คิดเป็นขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาในคั้งนี้ จำนวน ๓๕ เปอร์เซ็นต์ จากในแต่ละหมู่บ้านจะใช้ขนาด ๓๕ เปอร์เซ็นต์ และทำการคัดเลือกผู้ให้สัมภาษณ์ในแต่ละหมู่บ้าน โดยวิธีการสุ่มตัวอย่าง (SIMPLE RANDOM SAMPLING) โดยใช้ตารางเลขสุ่ม (RANDOM TABLE)

จากการใช้ขนาดตัวอย่าง ๓๕ เปอร์เซ็นต์ในการคิดคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่าง จะได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่จะทำการเก็บรวบรวมข้อมูล แสดงไว้ในตารางที่ ๑

ตารางที่ ๑ แสดงการกระจายของกลุ่มตัวอย่างที่จะทำการศึกษา

หมู่ที่	คริว เรือนทั้งหมด	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
๑	๖๔	๑๖
๒	๑๒๘	๓๒
๓	๔๐	๑๐
๔	๙๑	๒๓
๕	๔๕	๑๑

ตารางที่ ๑. (ต่อ)

หมู่ที่	ครัวเรือนทั้งหมด	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
๖	๙๑	๒๓
๗	๙๐	๒๒
๘	๘๕	๒๑
๙	๕๐	๑๒
๑๐	๓๒	๘
๑๑	๒๗	๗
รวม	๓๘๒	๑๘๕

เครื่องมือและการทดสอบเครื่องมือในการศึกษา

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้แบบสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งแบบสัมภาษณ์มีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด (OPEN-ENDED QUESTION) และคำถามปลายปิด (CLOSED QUESTION) ข้อมูลที่จะทำการเก็บรวบรวมครั้งนี้โดยแบ่งเครื่องมือออกเป็น ๓ ตอน คือ

ตอนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ ๒ ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการตลาดยางพารา

ตอนที่ ๓ ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาบางประการของเกษตรกรผู้ผลิตยางพารา

การทดสอบเครื่องมือในการศึกษา จะทำการทดสอบโดยคัดเลือก จำนวนเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราที่ได้คัดเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างของการศึกษานี้ จำนวน ๑๐ ราย จากเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราในพื้นที่ตำบลเขาปู่ อำเภอศรีบรรพต จังหวัดพัทลุง แล้วนำแบบสัมภาษณ์มาปรับปรุงแก้ไขและเก็บข้อมูลครั้งสุดท้าย

การวิเคราะห์ข้อมูล

เนื่องจากเป็นการศึกษาในเชิงสำรวจการวิเคราะห์ข้อมูลปฐมภูมิใช้ค่าสถิติดังนี้

๑. การหาค่าร้อยละ (PERCENTAGE)
๒. การหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต (MEAN)
๓. ค่าพิสัย (RANGE)

บทที่ ๘ ผลการศึกษา

จากการศึกษาปัญหาอุปสรรคในการผลิตยางพาราและสภาพการตลาดยางพาราในพื้นที่ ตำบลเขาปู่ อำเภอศรีบรรพต จังหวัดพัทลุงทำให้ทราบถึงสภาพปัญหาและอุปสรรคในการทำสวนยางพาราได้ผลดังนี้

ตอนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไป (ตารางที่ ๓)

ข้อมูลทั่วไปของเกษตรกรชาวสวนยางเป็นข้อมูลพื้นฐานที่แสดงถึงเพศ อายุ ศาสนา ระดับการศึกษา สถานภาพการสมรส จำนวนสมาชิกในครัวเรือน และอาชีพรอง

เพศ

เกษตรกรผู้ให้สัมภาษณ์เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิงคือเป็นชาย ร้อยละ ๗๙.๕๕ และ เพศหญิงร้อยละ ๒๐.๔๕

อายุ

เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษารั้งนี้เกษตรกรส่วนใหญ่มีอายุเฉลี่ย ๔๐.๒๗ ปี อายุสูงสุด ๖๒ ปี และอายุน้อยที่สุด ๒๐ ปี มีอายุระหว่าง ๓๘-๔๖ ปี มีจำนวนมากที่สุด ร้อยละ ๓๖.๙๗ รองลงมาคืออายุระหว่าง ๒๙-๓๗ ปี ร้อยละ ๓๐.๒๗ อายุระหว่าง ๔๗-๕๕ ปี ร้อยละ ๑๘.๓๗ อายุระหว่าง ๒๐-๒๘ ปี ร้อยละ ๑๑.๓๕ และอายุระหว่าง ๕๖-๕๖ ปี ร้อยละ ๗.๐๒

ศาสนา

เกษตรกรทั้งหมดร้อยละ ๑๐๐ นับถือศาสนาพุทธ

การศึกษา

เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ ๗๖.๙๗ จบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ รองลงมาจบชั้นมัธยมศึกษา ร้อยละ ๒๒.๗๐ จบระดับอนุปริญาตร้อยละ ๒.๑๖ และจบปริญญาตรีร้อยละ ๒.๑๖

สถานภาพสมรส

เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ ๙๕.๕๗ แต่งงานแล้วและอยู่ด้วยกัน รองลงมาเป็นโสดร้อยละ ๓.๖๕ และเป็นหม้ายร้อยละ ๐.๗๖

จำนวนสมาชิกในครัวเรือน

เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาครั้งนี้ มีสมาชิกในครัวเรือนเฉลี่ย ๕ คน ซึ่งจำนวนสมาชิกในครัวเรือนสูงสุด ๘ คน และสมาชิกในครัวเรือนต่ำสุด ๓ คน เกษตรกรส่วนใหญ่มีสมาชิกในครัวเรือน ๕-๖ คน ร้อยละ ๗๗.๘๓ รองลงมา มีสมาชิกในครัวเรือน ๑-๓ คน ร้อยละ ๑๕.๑๓ และสมาชิกในครัวเรือน ๗-๙ คน ร้อยละ ๗.๐๓

อาชีพรอง

อาชีพรองของเกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ ๘๙.๗๖ คืออาชีพการทำสวนผลไม้ รองลงมา ร้อยละ ๑๗ มีอาชีพค้าขาย และร้อยละ ๓ มีอาชีพรับราชการ

ตารางที่ ๒ ข้อมูลทั่วไปของเกษตรกร

ข้อมูล	จำนวน (N=๑๘๕)	ร้อยละ
<u>เพศ</u>	๑๘๕	๑๐๐.๐๐
ชาย	๓๘	๒๐.๕๔
หญิง		
<u>อายุ (ปี)</u>		
๒๐-๒๘	๒๑	๑๑.๓๕
๒๙-๓๗	๕๖	๓๐.๒๗
๓๘-๔๖	๖๑	๓๒.๙๗
๔๗-๕๕	๓๘	๒๐.๕๔
๕๖-๖๔	๑๐	๕.๓๕
อายุสูงสุด ๖๒ ปี		
อายุต่ำสุด ๒๐ ปี		
อายุเฉลี่ย ๔๐.๒๗ ปี		
<u>ศาสนา</u>		
พุทธ	๑๘๕	๑๐๐
<u>ระดับการศึกษา</u>		
ชั้นประถมศึกษา	๑๓๕	๗๒.๙๗
ชั้นมัธยมศึกษา	๔๒	๒๒.๗๐
อนุปริญญา	๘	๔.๓๕
ปริญญาตรี	๘	๔.๓๕

ตารางที่ ๒ (ต่อ)

ข้อมูล	จำนวน (N=๑๘๕)	ร้อยละ
<u>สถานภาพสมรส</u>		
แต่งงานแล้ว	๑๗๕	๙๕.๕๙
โสด	๖	๓.๒๕
หม้าย	๔	๒.๑๖
<u>จำนวนสมาชิกในครัวเรือน (คน)</u>		
๑-๓	๒๘	๑๕.๑๓
๔-๖	๑๔๕	๗๙.๘๓
๗-๙	๑๒	๖.๐๓
จำนวนสมาชิกในครัวเรือนสูงสุด ๘ คน		
จำนวนสมาชิกในครัวเรือนต่ำสุด ๒ คน		
จำนวนสมาชิกในครัวเรือนเฉลี่ย ๕ คน		
<u>อาชีพรอง</u>		
รับราชการ	๒	๑.๐๘
ค้าขาย	๑๗	๙.๑๘
ทำสวนผลไม้	๑๖๖	๘๙.๗๓

ตอนที่ ๒ ด้านการตลาด (ตารางที่ ๓)

ในส่วนต่อไปนี้เป็นการศึกษาประเภทของยางที่จำหน่ายแหล่งจำหน่ายยางพารา คุณภาพของยางพารา วิธีการต่อรองเรื่องราคา ความคิดเห็นที่มีต่อพ่อค้าที่รับซื้อผลผลิต ประโยชน์จากต้นยางและลูกยาง และจำนวนน้ำยางดิบที่ได้ต่อวัน

ประเภทของยางที่จำหน่าย

เกษตรกรส่วนใหญ่จำหน่ายในรูปน้ำยางดิบ ร้อยละ ๘๗.๐๒ รองลงมาจำหน่ายในรูปยางแผ่นดิบ ร้อยละ ๕๑.๘๔ และจำหน่ายในรูปเศษยาง ร้อยละ ๒๑.๐๘

แหล่งจำหน่ายน้ำยางดิบ

เกษตรกรส่วนใหญ่จำหน่ายน้ำยางดิบ ให้กับพ่อค้าในหมู่บ้านร้อยละ ๕๕.๘๖ รองลงมาจำหน่ายให้กับพ่อค้าเร่ ร้อยละ ๒๓.๗๘ และจำหน่ายให้กับกลุ่มเกษตรกรทำสวนเขาปู่ ร้อยละ ๑๘.๓๗

แหล่งจำหน่ายยางแผ่นดิบ

เกษตรกรส่วนใหญ่จำหน่ายยางแผ่นดิบให้กับพ่อค้าเร่ ร้อยละ ๕๑.๐๘ รองลงมาจำหน่ายให้กับพ่อค้าในหมู่บ้าน ร้อยละ ๘.๖๕ และจำหน่ายให้กับตลาดกลางยางพารา ร้อยละ ๒.๑๖

แหล่งจำหน่ายเศษยาง

เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ ๑๕.๐๕ จำหน่ายเศษยางให้กับพ่อค้าเร่และร้อยละ ๗.๐๒ จำหน่ายให้กับพ่อค้าในหมู่บ้าน

คุณภาพยาง

เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ ๒๔.๗๒ ผลิตยางแผ่นอยู่ในชั้นที่ ๓ รองลงมาร้อยละ ๕.๘๖ ผลิตยางแผ่นอยู่ในชั้นที่ ๕ ร้อยละ ๓.๗๘ ผลิตยางแผ่นอยู่ในชั้นที่ ๒ และร้อยละ ๑.๐๘ ผลิตยางแผ่นอยู่ในชั้นที่ ๑ และ ๔ นอกจากนี้ยังมีเกษตรกรบางรายที่ไม่แน่ใจว่าผลิตยางแผ่นอยู่ในชั้นไหน คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๓๕

การขึ้นลงของราคาขาง

เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ ๔๗.๐๒ คิดว่าราคาขางไม่ค้ขขึ้นลงมากนัก รองลงร้อยละ ๔๔.๓๒ คิดว่าราคาขางขึ้นลงมากพอสมควร และร้อยละ ๘.๖๔ คิดว่าราคาขางปานกลาง

วิธีการต่อรองเรื่องราคาน้ำขางดิบ

เกษตรกรส่วนมากร้อยละ ๔๘.๑๐ ไม่มีวิธีใดต่อรองราคา รองลงมาร้อยละ ๓๖.๓๑ จัดตั้งกลุ่มสหกรณ์ และร้อยละ ๒.๗๐ ใช้วิธีการขายผลผลิตครั้งละมาก ๆ

วิธีการต่อรองเรื่องราคาขางแผ่นดิบ

เกษตรกรส่วนมากร้อยละ ๒๗.๕๖ ไม่มีวิธีใดต่อรองราคา รองลงมาร้อยละ ๑๘.๓๗ จัดตั้งกลุ่มสหกรณ์ และร้อยละ ๕.๙๔ ใช้วิธีการขายผลผลิตครั้งละมาก ๆ

วิธีการต่อรองเรื่องราคาเศษขาง

เกษตรกรส่วนมากร้อยละ ๑๖.๗๕ ไม่มีวิธีการใดต่อรองและร้อยละ ๔.๓๒ ใช้วิธีการขายผลผลิตครั้งละมาก ๆ

ความคิดเห็นที่มีต่อพ่อค้าที่รับซื้อผลผลิต

เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ ๕๔.๕๙ คิดว่าพ่อค้าค่อนข้างเอาเปรียบในเรื่องราคา รองลงมาร้อยละ ๒๕.๔๐ คิดว่าพ่อค้าเอาเปรียบมากในเรื่องราคา และร้อยละ ๒๐.๐๐ คิดว่าเป็นธรรมดาของการซื้อขาย

ประโยชน์จากส่วนอื่น ๆ นอกจากน้ำขาง

เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ ๙๕.๑๓ ได้ประโยชน์จากส่วนของต้นขาง ร้อยละ ๖๑.๐๘ ได้ประโยชน์จากส่วนของลูกขาง

ประโยชน์จากต้นขาง

เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ ๕๖.๓๑ ได้ใช้ประโยชน์จากต้นขางในรูปการทำฟืนหรือเชื้อเพลิงและร้อยละ ๓๘.๙๑ ขายต้นขางให้กับพ่อค้า

ประโยชน์จากลูกยาง

เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ ๓๑.๘๙ ได้ใช้ประโยชน์จากลูกยางในรูปของการใช้ผลิตต้นกล้ายางเพื่อใช้ตัดต้ายางพันธุ์ต่อไป และร้อยละ ๒๘.๑๘ ขายลูกยางให้กับพ่อค้า

ปริมาณน้ำยางดิบ

เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษารั้งนี้ เกษตรกรผลิตน้ำยางดิบได้เฉลี่ย ๗๘.๖๒ กิโลกรัมต่อวัน จำนวนน้ำยางดิบสูงสุด ๒๐๐ กิโลกรัมต่อวัน และจำนวนน้ำยางดิบต่ำสุด ๔๐ กิโลกรัมต่อวัน เกษตรกรผลิตน้ำยางดิบได้มากที่สุดอยู่ในช่วง ๕๐-๖๙ กิโลกรัมต่อวัน คิดเป็นร้อยละ ๕๕.๕๐ รองลงมา อยู่ในช่วง ๗๐-๙๙ กิโลกรัมต่อวัน คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๒๗ อยู่ในช่วง ๑๐๐-๑๒๙ กิโลกรัมต่อวัน คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๒๑ อยู่ในช่วง ๑๓๐-๑๕๙ กิโลกรัมต่อวัน คิดเป็นร้อยละ ๕.๘๖ อยู่ในช่วง ๑๙๐-๒๑๙ กิโลกรัมต่อวัน คิดเป็นร้อยละ ๒.๗๐ และอยู่ในช่วง ๑๖๐-๑๘๙ กิโลกรัมต่อวัน คิดเป็นร้อยละ ๐.๕๕

ตารางที่ ๓ ข้อมูลด้านการตลาด

ข้อมูล	จำนวน (N=๑๘๕)	ร้อยละ
<u>ประเภทของยางที่จำหน่าย (N=๒๙๖)</u>		
น้ำยางดิบ	๑๖๑	๘๗.๐๒
เศษยาง	๓๙	๒๑.๐๘
ยางแผ่นดิบ	๙๖	๕๑.๘๙
* <u>หมายเหตุ</u> ตอบได้มากกว่า ๑ ข้อ		
<u>แหล่งจำหน่ายน้ำยางดิบ (N=๑๖๑)</u>		
พ่อค้าเร่	๕๕	๒๓.๗๘
พ่อค้าในหมู่บ้าน	๘๓	๕๑.๕๖
กลุ่มเกษตรกรทำสวนเขาปู่	๓๕	๑๘.๓๗

ตารางที่ ๕ (ต่อ)

ข้อมูล	จำนวน (N=๑๘๕)	ร้อยละ
<u>แหล่งจำหน่ายยางแผ่นดิบ (N=๙๖)</u>		
พ่อค้าเร่	๗๖	๘๑.๐๘
ตลาดกลางยางพารา	๕	๒.๑๖
พ่อค้าในหมู่บ้าน	๑๖	๘.๖๕
<u>แหล่งจำหน่ายเศษยาง (N=๓๙)</u>		
พ่อค้าเร่	๒๖	๑๔.๐๕
พ่อค้าในหมู่บ้าน	๑๓	๗.๐๒
<u>ระดับชั้นของยางแผ่นดิบที่ผลิต (N=๙๖)</u>		
ชั้น ๑	๒	๑.๐๘
ชั้น ๒	๗	๓.๗๘
ชั้น ๓	๕๕	๒๙.๗๒
ชั้น ๔	๒	๑.๐๘
ชั้น ๕	๙	๕.๘๖
ไม่แน่ใจว่าชั้นไหน	๒๑	๑๑.๓๕
<u>การขึ้นลงของราคายางพารา</u>		
ขึ้นลงมากพอสมควร	๘๒	๔๔.๓๒
ไม่ค่อยขึ้นลงมากนัก	๘๗	๔๗.๐๒
ปานกลาง	๑๖	๘.๖๕

ตารางที่ ๓ (ต่อ)

ข้อมูล	จำนวน (N=๑๘๕)	ร้อยละ
<u>วิธีการต่อรองเรื่องราคาน้ำยางดิบกับพ่อค้า (N=๑๖๑)</u>		
ขายผลผลิตครั้งละมาก ๆ	๕	๓.๗๐
จัดตั้งกลุ่มสหกรณ์	๖๗	๓๖.๖๑
ไม่มีวิธีการใดต่อรอง	๘๙	๕๕.๖๐
<u>วิธีการต่อรองเรื่องราคายางแผ่นดิบกับพ่อค้า (N=๙๖)</u>		
ขายผลผลิตครั้งละมาก ๆ	๑๑	๕.๙๔
จัดตั้งกลุ่มสหกรณ์	๓๕	๑๘.๓๗
ไม่มีวิธีการใดต่อรอง	๕๐	๒๗.๕๖
<u>วิธีการต่อรองเรื่องราคาเศษยางกับพ่อค้า (N=๓๙)</u>		
ขายผลผลิตครั้งละมาก ๆ	๘	๕.๓๒
ไม่มีวิธีการใดต่อรอง	๓๑	๑๖.๗๕
<u>ความคิดเห็นต่อพ่อค้าที่รับซื้อผลผลิต</u>		
เป็นเรื่องธรรมดาของการซื้อขาย	๓๗	๓๐.๐๐
ค่อนข้างเอาเปรียบในเรื่องราคา	๑๐๑	๕๕.๕๙
เอาเปรียบมากในเรื่องราคา	๕๗	๒๕.๕๐

สำนักงานเทคโนโลยีการเกษตร
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าพระยาพระนคร

ตารางที่ ๓ (ต่อ)

ข้อมูล	จำนวน (N=๑๘๕)	ร้อยละ
<u>การใช้ประโยชน์จากส่วนอื่น ๆ ของยาง</u>		
<u>นอกจากน้ำยาง (N=๒๘๙)</u>		
ต้นยาง	๑๗๖	๙๕.๑๓
ลูกยาง	๑๑๓	๖๑.๐๘
* <u>หมายเหตุ</u> ตอบได้มากกว่า ๑ ข้อ		
<u>ประโยชน์จากต้นยาง (N=๑๗๖)</u>		
ขายต้นยางให้กับพ่อค้า	๗๒	๓๘.๙๑
ใช้ทำพื้นหรือเชื้อเพลิง	๑๐๔	๕๖.๒๑
<u>ประโยชน์จากลูกยาง (N=๑๑๓)</u>		
ขายลูกยางให้กับพ่อค้า	๕๕	๓๙.๑๘
ใช้ผลิตต้นกล้ายางพันธุ์ดี	๕๘	๓๑.๘๙
<u>ปริมาณน้ำยางดิบ (กิโลกรัมต่อวัน)</u>		
๔๐-๖๙	๘๔	๔๕.๔๐
๗๐-๙๙	๕๖	๓๐.๒๗
๑๐๐-๑๒๙	๓๐	๑๖.๒๑
๑๓๐-๑๕๙	๙	๕.๘๖
๑๖๐-๑๘๙	๑	๐.๕๕
๑๙๐-๒๑๙	๕	๒.๗๐
ปริมาณน้ำยางสูงสุด ๓๐๐ กิโลกรัมต่อวัน		
ปริมาณน้ำยางต่ำสุด ๔๐ กิโลกรัมต่อวัน		
ปริมาณน้ำยางเฉลี่ย ๗๘.๖๒ กิโลกรัมต่อวัน		

ตอนที่ ๓ ปัญหาและอุปสรรคของเกษตรกรผู้ผลิตยางพารา (ตารางที่ ๕)

ปัญหาที่เกษตรกรพบโดยทั่วไปได้แก่ ปัญหาเกี่ยวกับสภาพธรรมชาติ วัชพืช หน้ายาง การแปรรูป การขนส่ง ปุ๋ย การกรีดยาง การจัดการและการเตรียมดิน

ด้านสภาพธรรมชาติ

ผลการศึกษาในตารางที่ ๓ พบว่าเกษตรกรร้อยละ ๗๙.๕๕ มีปัญหาเรื่องโรคเข้าทำลายต้นยาง รองลงมาคือปัญหาวัชพืชรบกวนต้นยางร้อยละ ๑๒.๙๗ ปัญหาแมลงเข้าทำลายต้นยางร้อยละ ๕.๙๘ และน้ำท่วมพื้นที่ปลูกยางพาราร้อยละ ๑.๖๒

วัชพืชในสวนยาง

สำหรับปัญหาด้านวัชพืชพบว่าวัชพืชที่มีมากที่สุดในสวนยางคือหญ้าคา ร้อยละ ๖๘.๑๐ รองลงมาเป็นหญ้าสาบเสือร้อยละ ๒๙.๑๘ หญ้าเห็ดหูหนูร้อยละ ๑.๖๒ และไมยราบร้อยละ ๑.๐๘

ช่วงที่ประสบปัญหาเกี่ยวกับวัชพืช

ช่วงที่ประสบปัญหาเกี่ยวกับวัชพืชมากที่สุดคือช่วงยางเล็ก (๑-๓ ปี) คิดเป็นร้อยละ ๙๐.๒๗ รองลงมาเป็นยางที่เปิดกรีดแล้ว ร้อยละ ๗.๕๖ และยางใหญ่ (๔-๖ ปี) ร้อยละ ๒.๑๖

หน้ายาง

พบว่าส่วนใหญ่ร้อยละ ๗๖.๒๑ ประสบปัญหาเกี่ยวกับโรคหน้าดำ รองลงมาคือต้นยางเปลือกแห้งเมื่อกรีดหน้ายางไม่ไหลร้อยละ ๖๕.๘๖ หน้ายางเป็นแผลขรุขระร้อยละ ๑๘.๓๗ และหน้ายางหมดเร็วเกินไปร้อยละ ๓.๒๕

ปัญหาอื่น ๆ นอกจากปัญหาหน้ายาง

พบว่าส่วนใหญ่ร้อยละ ๘๑.๖๒ เกษตรกรมีปัญหาเกี่ยวกับต้นยางตายเป็นห่ออม ๆ รองลงมาคือต้นยางโคนล้มเมื่อลมแรงร้อยละ ๕๕.๑๓ และต้นยางประสบปัญหาน้ำท่วม ๓.๗๘

ด้านการแปรรูป

เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ ๕๕.๐๕ ระบุว่ามีปัญหาด้านการขาดแคลนอุปกรณ์และเครื่องจักรสำหรับการแปรรูป รองลงมาคือขาดความรู้เรื่องการทำยางแผ่นคุณภาพดีร้อยละ ๕๕.๑๐ และขาดแคลนแรงงานร้อยละ ๑๓.๕๑

ด้านการขนส่ง

เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ ๕๖.๒๑ มีปัญหาเกี่ยวกับการขนส่งผลผลิตจากสวนยางพาราไปสู่ตลาด เพราะส่วนยางอยู่ไกลถนนมาก และร้อยละ ๕๓.๗๘ ไม่มีปัญหาในการขนส่งผลผลิต

วิธีการขนส่งผลผลิต

เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ ๕๐.๒๗ ใช้แรงงานคนหาบผลผลิตออกมาจากสวน รองลงมาร้อยละ ๔๗.๕๖ ใช้รถจักรยานยนต์ขนผลผลิตออกมาจากสวนและร้อยละ ๒.๑๖ ใช้รถยนต์ขนผลผลิตออกมาจากสวน

การแบ่งปันผลผลิตกับผู้รับจ้างกรีดยาง

ผู้รับจ้างกรีดยางส่วนมากได้รับส่วนแบ่งจากการกรีดยางร้อยละ ๕๐ คิดเป็นร้อยละ ๖๐.๑๐ รองลงมาได้รับส่วนแบ่งร้อยละ ๕๐ คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๘๑ และได้รับส่วนแบ่งร้อยละ ๖๐ คิดเป็นร้อยละ ๑.๐๘

คุณภาพของผู้กรีดยาง

สำหรับคุณภาพของผู้กรีดยางพบว่าส่วนใหญ่ร้อยละ ๗๒.๙๗ มีฝีมือพอใช้ รองลงมาร้อยละ ๑๕.๖๗ มีมือดี ร้อยละ ๑๐.๒๗ มีมือต้องปรับปรุงและร้อยละ ๑.๐๘ มีมือดีมาก

การทำแรงงานในการกรีดยาง

การทำแรงงานในการกรีดยางพบว่าส่วนใหญ่ร้อยละ ๕๖.๔๘ หาแรงงานได้ไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับฤดูกาล รองลงมาร้อยละ ๕๐ หาแรงงานได้ง่าย และร้อยละ ๑๓.๕๑ หาแรงงานได้ยาก

แหล่งที่มาของปุ๋ย

เกษตรกรส่วนมากร้อยละ ๗๕.๖๗ ได้ปุ๋ยมาจากสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง รองลงมาร้อยละ ๓๐.๖๗ ซื้อปุ๋ยมาจากตลาดและร้อยละ ๕.๓๖ ซื้อปุ๋ยจากสหกรณ์การเกษตร

จำนวนครั้งของการใส่ปุ๋ยสำหรับยางที่เปิดกรีดแล้ว

เกษตรกรกรส่วนมากร้อยละ ๘๐.๕๕ ใส่ปุ๋ยสำหรับยางที่เปิดกรีดแล้วปีละ ๑ ครั้ง และร้อยละ ๑๙.๔๕ ใส่ปุ๋ยสำหรับยางที่เปิดกรีดแล้วปีละ ๒ ครั้ง

ราคาปุ๋ย

เกษตรกรส่วนมากร้อยละ ๕๑.๘๙ คิดว่าราคาปุ๋ยแพง รองลงมาร้อยละ ๕๕.๕๐ คิดว่าราคาปุ๋ยปานกลาง และร้อยละ ๖.๗๐ คิดว่าราคาปุ๋ยถูก

ที่ปรึกษาเมื่อเกิดปัญหาเกี่ยวกับการผลิตยางพารา

เมื่อเกิดปัญหาเกี่ยวกับการผลิตยางพารา เกษตรกรส่วนมากจะปรึกษานักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง คิดเป็นร้อยละ ๕๙.๗๖ รองลงมาจะปรึกษาเกษตรตำบล หรือเกษตรอำเภอคิดเป็นร้อยละ ๕๑.๐๘ และจะปรึกษาเพื่อนบ้านคิดเป็นร้อยละ ๙.๑๘

การเตรียมดิน

เกษตรกรส่วนมากมีปัญหาเกี่ยวกับสภาพพื้นที่ไม่เหมาะสมกับการไถพรวนดินคิดเป็นร้อยละ ๕๐.๖๗ รองลงมาปัญหาเกี่ยวกับค่าจ้างในการไถราคาแพง คิดเป็นร้อยละ ๕๙.๗๖ เกษตรกรไม่มีอุปกรณ์เช่นรถแทรกเตอร์ร้อยละ ๕๖.๗๐ และเกษตรกรมีปัญหาพื้นที่น้ำท่วมขังร้อยละ ๑.๖๖

ความต้องการความช่วยเหลือ

เกษตรกรส่วนใหญ่ต้องการความช่วยเหลือในการแก้ปัญหาเรื่องโรคต่าง ๆ ร้อยละ ๗๕.๐๕ รองลงมาต้องการคำแนะนำในการดูแลรักษาสวนยางร้อยละ ๑๕.๑๓ และต้องการคำแนะนำเกี่ยวกับการทำยางแผ่นและการกรีดยางร้อยละ ๕.๕๐

ตารางที่ ๕ ปัญหาและอุปสรรคของเกษตรกรผู้ผลิตยางพารา

ข้อมูล	จำนวน (N=๑๘๕)	ร้อยละ
<u>ด้านสภาพธรรมชาติของการผลิต</u>		
โรค	๑๔๗	๗๙.๘๕
แมลง	๑๑	๕.๙๕
วัชพืช	๓๔	๑๘.๙๗
ปัญหาน้ำท่วม	๓	๑.๖๒
<u>วัชพืชที่ขึ้นในส่วนยาง</u>		
หญ้าคา	๑๒๖	๖๘.๑๐
หญ้าสาบเสือ	๕๕	๓๐.๑๘
หญ้าแห้วหมู	๓	๑.๖๒
ไมยราพ	๒	๑.๐๘
<u>ช่วงที่ประสบปัญหาเกี่ยวกับวัชพืช</u>		
ยางเล็ก (๑-๓ ปี)	๑๖๗	๙๐.๒๗
ยางใหญ่ (๔-๖ ปี)	๕	๒.๑๖
ยางที่เปิดกรีดแล้ว	๑๔	๗.๕๖
<u>ปัญหาเกี่ยวกับหน้ายาง (N=๓๐๑)</u>		
โรคหน้าดำ	๑๕๑	๗๖.๓๑
หน้ายางหมดเร็วเกินไป	๖	๓.๓๔
หน้ายางเป็นแผลขรุขระ	๓๔	๑๘.๓๗
เปลือกแห้งกรีดน้ำยางไม่ไหล	๑๑๐	๖๕.๘๖

* หมายเหตุ ตอบได้มากกว่า ๑ ข้อ

ตารางที่ ๕ (ต่อ)

ข้อมูล	จำนวน (N=๑๘๕)	ร้อยละ
<u>ปัญหาอื่น ๆ นอกจากปัญหาหน้าข้าง (N=๒๖๐)</u>		
ต้นยางตายเป็นหย่อม ๆ	๑๕๑	๕๗.๖๒
ต้นยางโคนล้มเมื่อลมแรง	๑๐๒	๓๙.๒๖
ต้นยางประสบปัญหาน้ำท่วม	๗	๒.๖๘
* <u>หมายเหตุ</u> ตอบได้มากกว่า ๑ ข้อ		
<u>ปัญหาในการแปรรูป (N=๒๑๕)</u>		
ขาดความรู้ในเรื่องการทำยางแผ่นคุณภาพดี	๘๙	๔๑.๓๙
ขาดแคลนแรงงาน	๒๕	๑๑.๖๓
ขาดแคลนอุปกรณ์และเครื่องจักร		
สำหรับการแปรรูป	๑๐๐	๔๖.๕๑
* <u>หมายเหตุ</u> ตอบได้มากกว่า ๑ ข้อ		
<u>ปัญหาด้านการขนส่งผลผลิตจากสวน</u>		
มีเพราะสวนยางอยู่ไกลถนนมาก	๑๐๕	๔๙.๓๐
ไม่มีเพราะสวนยางอยู่ใกล้ถนน	๘๑	๓๗.๖๗
<u>วิธีการขนส่งผลผลิตจากสวน</u>		
ใช้แรงงานคนหาบออกมาจากสวน	๙๓	๔๓.๒๖
ใช้รถจักรยานยนต์ขนออกมาจากสวน	๘๘	๔๑.๐๒
ใช้รถยนต์ขนออกมาจากสวน	๕	๒.๓๒

ตารางที่ ๕ (ต่อ)

ข้อมูล	จำนวน (N=๑๘๕)	ร้อยละ
<u>ผู้รับจ้างกรีดได้ส่วนแบ่ง (ร้อยละ)</u>		
๕๐	๕๗	๓๐.๘๑
๕๐	๑๒๖	๖๐.๑๐
๖๐	๒	๑.๐๘
<u>คุณภาพของผู้กรีดยาง</u>		
ฝีมือดีมาก	๒	๑.๐๘
ฝีมือดี	๒๙	๑๕.๖๗
ฝีมือพอใช้	๑๓๕	๗๓.๒๕
ฝีมือต้องปรับปรุง	๑๙	๑๐.๒๗
<u>แรงงานในการกรีดยาง</u>		
หาได้ง่าย	๗๕	๔๐.๐๐
หาได้ยาก	๒๕	๑๓.๕๑
ไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับฤดูกาล	๘๕	๔๖.๕๔
<u>แหล่งที่มาของปุ๋ย (N=๒๐๕)</u>		
ตลาด	๕๖	๓๐.๒๗
สำนักงานกองทุนสงเคราะห์		
การทำสวนยาง	๑๕๐	๗๕.๖๗
สหกรณ์การเกษตร	๘	๔.๐๖

* หมายเหตุ ตอบได้มากกว่า ๑ ข้อ

ตารางที่ ๕ (ต่อ)

ข้อมูล	จำนวน (N=๑๘๕)	ร้อยละ
<u>จำนวนครั้งต่อปีของการใส่ปุ๋ย</u>		
<u>สำหรับยางที่เปิดกรีดแล้ว</u>		
๑ ครั้ง	๑๔๙	๘๐.๕๔
๒ ครั้ง	๓๖	๑๙.๔๕
<u>ราคาปุ๋ย</u>		
ราคาแพง	๙๖	๕๑.๙๔
ราคาปานกลาง	๘๔	๔๕.๔๐
ราคาถูก	๕	๒.๗๐
<u>เมื่อเกิดปัญหาเกี่ยวกับการผลิตยางพารา</u>		
<u>เกษตรกรจะปรึกษา</u>		
เพื่อนบ้าน	๑๗	๙.๑๘
เกษตรตำบลหรือเกษตรอำเภอ	๗๖	๔๑.๐๘
พนักงานกองทุนส่งเสริมการทำสวนยาง	๙๒	๔๙.๗๔
<u>ปัญหาการเตรียมดินในสวนยางพารา (N = ๒๖๗)</u>		
ไม่มีอุปกรณ์เช่นรถแทรกเตอร์	๗๙	๔๒.๗๐
ค่าใช้จ่ายในการไถมีราคาแพง	๙๒	๔๙.๗๒
สภาพพื้นที่ไม่เหมาะสม	๙๓	๕๐.๒๗
พื้นที่น้ำท่วมขัง	๓	๑.๒๒

* หมายเหตุ ตอบได้มากกว่า ๑ ข้อ

ตารางที่ ๕ (ต่อ)

ข้อมูล	จำนวน (N=๑๘๕)	ร้อยละ
<u>ปัญหาเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือ</u>		
คำแนะนำในการดูแลรักษาส่วนยาง	๒๘	๑๕.๑๓
คำแนะนำเกี่ยวกับการกรีดยาง	๑๐	๕.๔๐
คำแนะนำในการทำยางแผ่น	๑๐	๕.๔๐
คำแนะนำในการแก้ปัญหาเรื่องโรคต่าง ๆ	๑๓๗	๗๔.๐๕

บทที่ ๕

สรุปและข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาปัญหาอุปสรรคในการผลิตยางพาราและสภาพการตลาดยางพารา ในพื้นที่ ตำบลเขาปู่ อำเภอศรีบรรพต จังหวัดพัทลุง โดยทำการศึกษาแบ่งออกเป็น ๓ ส่วนคือ ข้อมูลทั่วไป ของเกษตรกร สภาพการตลาดและปัญหาอุปสรรคของเกษตรกรผู้ผลิตยางพารา

ข้อมูลทั่วไปของเกษตรกร

จากการศึกษาพบว่าเกษตรกรชาวสวนยางส่วนใหญ่เป็นเพศชายซึ่งมีอายุเฉลี่ย ๕๐ ปี นับถือศาสนาพุทธ จบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ แต่งงานแล้วอยู่ด้วยกัน มีสมาชิกในครัวเรือนเฉลี่ย ๕ คน มีอาชีพทำสวนผลไม้อื่นเป็นอาชีพรอง

สภาพการตลาด

เกษตรกรส่วนใหญ่จำหน่ายผลผลิตในรูปน้ำยางดิบรองลงมา เป็นยางแผ่นดิบและเศษยาง ตามลำดับจำหน่ายผลผลิตให้กับพ่อค้าในหมู่บ้านโดยไม่มีวิธีการต่อรองในเรื่องราคา คุณภาพของ ยางจัดอยู่ในชั้น ๓ เกษตรกรคิดว่าราคายางไม่ค่อยขึ้นลงมากนักและพ่อค้าคนกลางค่อนข้างเอาเปรียบ ได้มีการใช้ประโยชน์จากส่วนของต้นยางโดยเอามาทำฟืนหรือเชื้อเพลิงและลูกยางโดยเอามาผลิตเป็นต้นกล้ายางเพื่อติดตามเป็นยางพันธุ์ดีต่อไป ปริมาณน้ำยางดิบเฉลี่ย ๗๙ กิโลกรัมต่อวัน

ปัญหาและอุปสรรคของเกษตรกรผู้ผลิตยางพารา

ปัญหาโดยทั่วไปของเกษตรกรคือโรคที่เกิดขึ้นกับต้นยางโดยเฉพาะโรคหน้ำดำ ซึ่งตรงกับ (วิจิต สุวรรณปรีชา ๒๕๓๖:๕๕-๕๖) ส่วนวัชพืชเป็นพวกหญ้าคาซึ่งจะมีมากในช่วงยางเล็ก ต้นยาง ตายเป็นหย่อม ๆ สภาพพื้นที่ไม่เหมาะสมกับการไถพรวน ขาดแคลนอุปกรณ์และเครื่องจักรสำหรับการ แปรรูป การขนส่งจากสวนมาสู่ตลาดยังต้องใช้แรงงานคน ฝีมือของผู้กรีดยางต้องปรับปรุง แรงงาน ในการกรีดยางไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับฤดูกาลปุ๋ยได้มาจากกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ราคาปุ๋ย แพงและใส่ปุ๋ยให้กับยางที่ปลูกแล้วปีละ ๑ ครั้งซึ่งแย้งกับ (วิจิต สุวรรณปรีชา ๒๕๓๖:๕๕-๕๖) เมื่อเกิดปัญหาจากการผลิตยางพาราเกษตรกรจะปรึกษานักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวน ยางและเกษตรกรต้องการความช่วยเหลือในการแก้ปัญหาเรื่องโรคต่าง ๆ

ข้อเสนอแนะของเกษตรกร

๑. ให้รัฐบาลประกันราคาขายแผ่นดิบให้ได้กิโลกรัมละ 20 บาทเป็นอย่างต่ำ
๒. ให้สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางสนับสนุนเรื่องปุ๋ยให้กับสวนยางที่เปิดกรีดแล้ว
๓. ให้ทางหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ความช่วยเหลือเกี่ยวกับปัญหาเรื่องโรคต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสวนยาง

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาในครั้งนี้ ผู้ทำการศึกษา มีข้อเสนอแนะบางประการที่อาจจะใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงและเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตยางพาราตั้งต่อไปนี้คือ

ข้อเสนอแนะของผู้วิจัย

๑. ข้อเสนอแนะต่อเกษตรกร

๑. การตัดสินใจจำหน่ายน้ำยางดิบ เกษตรกรควรพิจารณาจากราคา หากได้ราคาดีกว่าการขายยางแผ่นดิบและไม่เสียผลประโยชน์แล้ว เกษตรกรควรจำหน่ายในรูปน้ำยางดิบเพราะจะช่วยประหยัดเวลาได้มากกว่าการทำยางแผ่นดิบมาก
๒. เมื่อพบว่าเกิดโรคระบาดขึ้นในสวนยางก็ให้รีบแจ้งแก่เจ้าหน้าที่ทันที เพื่อที่เจ้าหน้าที่จะได้มาตรวจสอบว่าเกิดโรคอะไรขึ้นในสวนยางและจะได้ทำการแก้ไข ป้องกันไม่ให้เกิดกับสวนยางอื่นต่อไป

๓. เกษตรกรควรติดตามข่าวสารอยู่ตลอดเวลา เช่นฟังข่าวจากวิทยุซึ่งจะมีการประกาศราคาขายให้ทราบกันได้ทุกวัน หรือดูข่าวจากโทรทัศน์ อ่านหนังสือพิมพ์และวารสารต่าง ๆ เช่นวารสารที่ออกโดยสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ซึ่งจะเป็นประโยชน์โดยตรงต่อชาวสวนยางเอง เกษตรกรสามารถหาหนังสือพิมพ์และวารสารต่าง ๆ ได้ที่ศูนย์หนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน และให้เกษตรกรจัดมุมใดมุมหนึ่งของที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้านไว้ เป็นที่สำหรับเก็บวารสาร หนังสือต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับยางพาราเพื่อที่ว่าเกษตรกรสามารถหาอ่านได้ง่ายขึ้น

๔. เกษตรกรควรใช้เวลาว่างจากการทำสวนยางหารายได้พิเศษ โดยการใช้ประโยชน์จากส่วนต่าง ๆ ของต้นยางพาราเช่น เอาส่วนของต้นยางมาทำเป็นเฟอร์นิเจอร์ต่าง ๆ เอาใบยางพารามาทำดอกไม้ซึ่งใช้ใบยางแทนกระดาษหรือพลาสติกได้ หรือนำน้ำยางดิบมาผลิตตุ๊กตายาง ซึ่งเหมาะมากที่จะทำเป็นอุตสาหกรรมภายในครัวเรือน และกรรมวิธีการผลิตก็สามารถหาได้ในหนังสือทั่ว ๆ ไป ซึ่งเกษตรกรควรรวมกลุ่มกันเป็นกลุ่มเกษตรกรและช่วยกันทำงาน

๓. เสนอแนะต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๑. หน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในเรื่องการดูแลสุขภาพสวนยาง และการดูแลสุขภาพโรคต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับต้นยางพารา เช่น โรคหน้าดำ และให้คำแนะนำในการกำจัดยาง การผลิตยางแผ่นดิบให้ได้คุณภาพดี โดยการจัดฝึกอบรมจากเจ้าหน้าที่ของรัฐและให้เจ้าหน้าที่ออกเยี่ยมเยียนสวนยาง เพื่อที่จะได้รู้ว่าเกษตรกรมีปัญหอย่างไรบ้างและเกษตรกรต้องการความช่วยเหลือในด้านใด

๒. จัดให้มีการพบกันระหว่างเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ่อค้า และเกษตรกรและให้การอบรมพ่อค้าให้มีจรรยาบรรณและให้มีความเห็นอกเห็นใจซึ่งกันและกันกับเกษตรกรให้พ่อค้าคิดว่าพ่อค้าอยู่ได้เพราะเกษตรกรและเกษตรกรอยู่ได้เพราะพ่อค้า

๓. ส่งเสริมให้เกษตรกรเห็นความสำคัญของการจัดตั้งกลุ่มสหกรณ์ โดยการใช้สื่อผ่านหอกระจายข่าวประจำหมู่บ้าน และให้คำแนะนำเกี่ยวกับการจัดตั้งกลุ่มสหกรณ์ และไปดูงานสหกรณ์ที่ประสบความสำเร็จมาแล้วเพื่อจะได้เป็นการกระตุ้นให้เกิดการจัดตั้งกลุ่มสหกรณ์ขึ้นมา เพราะการจัดตั้งกลุ่มสหกรณ์ ควรเกิดจากความต้องการของเกษตรกรเองจึงจะทำให้เกิดการร่วมมือและปฏิบัติงานต่าง ๆ เป็นไปด้วยดีและเกษตรกรอาจมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน ซึ่งสหกรณ์จะมีความสำคัญเป็นอันดับแรกที่จะช่วยเหลือเกษตรกรให้มีภารกิจยืนหยัดและช่วยยกการครองชีพให้สูงขึ้นและสหกรณ์จะช่วยเกษตรกรได้หลาย ๆ ทาง เช่น

- จัดหาทุนให้แก่สมาชิกกู้ยืม เพื่อนำไปลงทุนประกอบอาชีพและค่าใช้จ่ายในครอบครัว โดยคิดดอกเบี้ยในอัตราที่ต่ำและเหมาะสม
- ส่งเสริมให้สมาชิกรู้จักการออมทรัพย์ โดยวิธีการรับฝากเงินจากสมาชิกทั้งประเภทฝากประจำและฝากสะสม
- ช่วยเหลือสมาชิกในด้านการจัดหาวัสดุอุปกรณ์การเกษตรตลอดจนถึงของที่จำเป็นมาจำหน่ายแก่สมาชิกในราคายุติธรรม
- ดำเนินการในด้านการตลาด โดยการรวบรวมผลิตผลของสมาชิกเพื่อจัดจำหน่ายให้ได้ราคาดี ไม่ถูกกดราคาจากพ่อค้าคนกลาง และติดต่อจำหน่ายให้แก่ผู้ซื้อเป็นจำนวนมาก รวบรวม

๓. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ที่จะทำการวิจัยต่อไป

๑. ให้นัดวัน-เวลา-สถานที่ของกลุ่มเกษตรกรเป้าหมายที่จะทำการวิจัยให้แน่นอน เพื่อจะได้สะดวกและรวดเร็วในการทำวิจัย

เอกสารอ้างอิง

ฉกรร สงรักชาวงศ์และคณะ. ๒๕๒๙. งานวิจัยเรื่องปัญหาบางประการที่มีผลต่อการส่งเสริมการผลิตมันยางต่ำตามันธุ์ดีของประเทศไทย. (โรเนียว)

พาสกร จรูญรัตน์. "อนาคตของยางไทย". ข่าวกองทุนส่งเสริมการมีส่วนร่วม. ปีที่ ๓๐ ฉบับที่ ๑๒๐ ตุลาคม-ธันวาคม ๒๕๓๕.

พิชัย สราญรณ์. ๒๕๒๗. ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับยางพารา. จันทบุรี. ศูนย์ตำราวิทยาลัยรำไพพรรณี.

รัตน์ เพชรจันทร์. ๒๕๒๙. ยางพารา. กรุงเทพมหานคร. มงคลการพิมพ์.

วิจิต สุวรรณปรีชา. ๒๕๓๒. ยางพารา. กรุงเทพมหานคร. อักษรบัณฑิตการพิมพ์.

สถาบันวิจัยยางกรมวิชาการเกษตร. ๒๕๓๕. มาตรฐานคุณภาพยางแผ่นดิบ.

สนิท สโมสร. "ตลาดกลางยางพารา". ข่าวกองทุนส่งเสริมการมีส่วนร่วม. ปีที่ ๓๐ ฉบับที่ ๑๒๐ ตุลาคม-ธันวาคม ๒๕๓๕.

สุภาพ ดีแท้. "สถานการณ์ยางพารา". ข่าวกองทุนส่งเสริมการมีส่วนร่วม. ปีที่ ๒๗ ฉบับที่ ๑๐๗ กรกฎาคม-กันยายน ๒๕๓๒.

สนธยา ศรีธรรมมา. "ยางพารา". ข่าวกองทุนส่งเสริมการมีส่วนร่วม. ปีที่ ๓๑ ฉบับที่ ๑๒๑ มกราคม-มีนาคม ๒๕๓๖.

สำนักงานกองทุนส่งเสริมการมีส่วนร่วม. ๒๕๒๙. หลักวิชาและเทคนิคการทำสวนยาง.

ศูนย์วิจัยยางสงขลา. ๒๕๒๙. หลักวิชาและเทคนิคการทำสวนยาง.

อุดม โกสีย์สุก. ตลาดประมุลยางพาราเพื่อชาวสวนยาง. ข่าวกองทุนสงเคราะห์ การทำสวนยาง.

ปีที่ ๓๐ ฉบับที่ ๑๑๙ กรกฎาคม-กันยายน ๒๕๓๕.

ภาคผนวก

สภาพทั่วไปของตำบลเขาปู่ อำเภอศรีบรรพต จังหวัดพัทลุง *

ที่ตั้งและอาณาเขต

ตำบลเขาปู่ตั้งอยู่บริเวณทิศเหนือของที่ว่าการอำเภอศรีบรรพต ระยะห่างจากที่ว่าการอำเภอประมาณ ๖ กิโลเมตร ระยะห่างจากตัวจังหวัดประมาณ ๓๗ กิโลเมตร

- ระยะทางจากทิศเหนือถึงทิศใต้ยาวประมาณ ๑๐.๕๕ กิโลเมตร
- ระยะทางจากทิศตะวันออกถึงทิศตะวันตกยาวประมาณ ๗ กิโลเมตร

คิดเป็นเนื้อที่ประมาณ ๗๓.๐๘ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๔๕,๖๗๖ ไร่

มีอาณาเขตติดต่อกับอำเภอและตำบลใกล้เคียงดังนี้

ทิศเหนือ จดตำบลเกาะเต่า กิ่งอำเภอป่าพะยอม จังหวัดพัทลุง

ทิศใต้ จดตำบลตะแพน อำเภอศรีบรรพต จังหวัดพัทลุง

ทิศตะวันตก จดอำเภอห้วยยอดและอำเภอเมืองตรัง จังหวัดตรัง โดยมีเทือกเขา

บรรทัดเป็นเขตแดน

ทิศตะวันออก จดตำบลเขาฮ้าง อำเภอศรีบรรพต จังหวัดพัทลุง

การปกครองและประชากร

การปกครองของตำบลเขาปู่ แบ่งออกเป็น ๑๑ หมู่บ้าน มีครัวเรือนทั้งหมด ๑๐๑๒ ครัวเรือน มีประชากรทั้งหมด ๔,๕๗๕ คน เป็นชาย ๒,๑๙๙ คน และเป็นหญิง ๒,๓๗๕ คน เป็นครอบครัวที่ประกอบอาชีพทางด้านเกษตรทั้งหมด ทั้งที่ยึดอาชีพเกษตรเป็นอาชีพหลัก และอาชีพรอง

สภาพภูมิประเทศ สภาพภูมิอากาศ สภาพดินและการใช้ที่ดิน

- สภาพภูมิประเทศ ตำบลเขาปู่ พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นป่าเขา และอยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ เป็นที่ราบสลับเทือกเขาลาดเขาจากทิศตะวันตกไปสู่ทิศตะวันออก จึงมีที่ราบเชิงภูเขา
- สภาพภูมิอากาศ อากาศอบอุ่นไม่ร้อนจัดหรือหนาวจัด อากาศค่อนข้างชื้น ช่วงที่ฝนตกมากคือช่วงเดือนตุลาคม-ธันวาคม และช่วงที่ฝนตกน้อยที่สุดคือช่วงเดือนมกราคม-เมษายน

* ที่มา : (สำนักงานเกษตรอำเภอศรีบรรพต จังหวัดพัทลุง)

- สภาพดินและการใช้ที่ดินสภาพดินเกิดจากการชะล้างและทับถม ดินจึงอุดมสมบูรณ์ เหมาะกับการปลูกยางพารา ทำสวนผลไม้ ไม้ยืนต้น พืชไร่ และทำทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์ เกษตรกร ส่วนใหญ่จะปลูกยางพาราในบริเวณที่ราบและบริเวณที่ราบเชิงเขา จะมีการปลูกผลไม้บ้างไว้เป็นส่วนหลังบ้าน

ประวัติการพัฒนาการเกษตรของตำบลเขาปู่

พื้นที่บริเวณตำบลเขาปู่ดั้งเดิมมีการปลูกยางพาราพันธุ์พื้นเมืองเป็นส่วนใหญ่ และทำสวนผลไม้บ้างเล็กน้อย เช่นทุเรียน มังคุด ส้มตอ ลางสาด มะพร้าว ต่อมาพื้นที่ที่เคยปลูกยางพาราพันธุ์พื้นเมืองก็ได้มีการปลูกทดแทนด้วยยางพันธุ์ดี ทั้งที่ขอรับทุนส่งเคราะห์จากสำนักงานกองทุนส่งเคราะห์การทำสวนยาง และใช้ทุนส่วนตัว จนถึงปัจจุบันนี้ พื้นที่บริเวณตำบลเขาปู่มีการทำสวนยางพาราเป็นยางพาราพันธุ์ดีเกือบร้อยเปอร์เซ็นต์ของพื้นที่การปลูกยางทั้งหมด

ลักษณะการตั้งบ้านเรือนในปัจจุบัน

การตั้งบ้านเรือนแต่เดิมของประชากรในตำบลเขาปู่ จะรวมกันเป็นกลุ่มก้อนตามริมแม่น้ำลำคลอง และริมถนน ซึ่งมีอยู่เพียงไม่กี่สาย ปัจจุบันมีการตัดถนนมากขึ้น การตั้งบ้านเรือนจึงกระจัดกระจายอยู่ทั่วทั้งตำบล

ปัจจุบันการคมนาคมติดต่อระหว่างหมู่บ้านต่าง ๆ กับตัวว่าการอำเภอ และตัวจังหวัด สะดวกมาก ถึงแม้ว่าจะมีถนนลูกรังอยู่บ้างแต่ก็สามารถใช้การได้ดีทุกฤดูกาล การเดินทางสามารถใช้ทางรถยนต์

สาธารณสุขในตำบลเขาปู่มีอยู่ ๑ แห่งคือ

- สถานีอนามัยตำบลเขาปู่ ตั้งอยู่ หมู่ที่ ๑

โรงเรียนมีอยู่ ๕ โรงเรียน

- โรงเรียนบ้านเขาปู่ จำนวนนักเรียน ๔๓๓ ตั้งอยู่หมู่ที่ ๑
- โรงเรียนวัดใสประคู้ จำนวนนักเรียน ๒๙๖ ตั้งอยู่หมู่ที่ ๒
- โรงเรียนชุมชนหะวิล จำนวนนักเรียน ๑๓๒ ตั้งอยู่หมู่ที่ ๓
- โรงเรียนบ้านเหรียญงาม จำนวนนักเรียน ๑๗๖ ตั้งอยู่หมู่ที่ ๖

แหล่งน้ำในตำบลเขาปี

๑. คลองบ้านदान
๒. คลองเทรียงงาม
๓. คลองใส่ประตู
๔. คลองเพลิงชะ

ตารางที่ ๕ แสดงจำนวนครัวเรือนปี ๒๕๓๖

หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ครัวเรือนที่ประกอบอาชีพ ทำสวนยางพารา	ครัวเรือน เกษตรกร
๑	โพธิ์ไค	๖๕	๗๒
๒	ใส่ประตู	๑๒๘	๑๔๑
๓	ควนลม	๕๐	๕๑
๔	ทุ่งยง	๙๑	๑๑๒
๕	บ้านदान	๕๕	๕๙
๖	เทรียงงาม	๙๑	๑๓๑
๗	เข้าป่าเหรี	๙๐	๑๐๓
๘	ป่าตอ	๘๕	๑๑๖
๙	ในวัง	๕๐	๗๕
๑๐	โหล๊ะปราง	๓๒	๖๙
๑๑	หนองบัว	๒๗	๘๕
รวม		๗๕๒	๑,๐๑๒

ภาควิชาเทคนิคเกษตร

คณะเทคโนโลยีการเกษตร

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง กรุงเทพฯ

แบบสัมภาษณ์

เรื่อง

การศึกษาปัญหาอุปสรรคในการผลิตยางพาราและสภาพการตลาดยางพารา
ในพื้นที่ตำบลเขาปู่ อําเภอสรีบรรพต จังหวัดพัทลุง

สัมภาษณ์ ณ บ้านเลขที่ _____ หมู่ที่ _____

ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์ _____

วันที่สัมภาษณ์ _____

ตอนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไป

๑. เพศ

- () ชาย () หญิง

๒. อายุจริง _____ ปี

๓. ศาสนา

- () พุทธ () อิสลาม () คริสต์

๔. ระดับการศึกษาสูงสุด จำแนกตามชั้นการศึกษา

- () ชั้นประถมศึกษา () ชั้นมัธยมศึกษา

() อื่น ๆ (ระบุ) _____

๕. สถานภาพสมรส

- () แต่งงานแล้ว () โสด () หม้าย

๖. จำนวนสมาชิกในครัวเรือน _____ คน

๗. อาชีพรองของท่านคือ

- () รับราชการ () ค้าขาย () ทำสวนผลไม้

() อื่น ๆ (ระบุ) _____

ตอนที่ ๒ ด้านการตลาด

๑. ท่านจำหน่ายผลผลิตในรูปแบบใด (ตอบได้มากกว่า ๑ ข้อ)

- () น้ำยางดิบ () เศษยาง () ยางแผ่นดิบ

() อื่น ๆ (ระบุ) _____

๒. ท่านจำหน่ายน้ำยางดิบของท่านให้กับใคร

- () พ่อค้าเร่ () ตลาดกลางยางพารา

- () พ่อค้าในหมู่บ้าน () ร้านรับซื้อยางในเมือง

() อื่น ๆ (ระบุ) _____

๓. ท่านจำหน่ายยางแผ่นดิบของท่านให้กับใคร

- () พ่อค้าเร่ () ตลาดกลางยางพารา

- () พ่อค้าในหมู่บ้าน () ร้านรับซื้อยางในเมือง

() อื่น ๆ (ระบุ) _____

๔. ท่านจำหน่ายเศษยางของท่านให้กับใคร

- () พ่อค้าเร่ () ตลาดกลางยางพารา
 () พ่อค้าในหมู่บ้าน () ร้านรับซื้อยางในเมือง
 () อื่น ๆ (ระบุ) _____

๕. ยางแผ่นดิบที่ผลิตได้ส่วนใหญ่เป็นชั้นใด

- () ชั้น ๑ () ชั้น ๔
 () ชั้น ๒ () ชั้น ๕
 () ชั้น ๓ () ไม่แน่ใจ

๖. ท่านคิดว่าราคายางพาราขึ้นลงมากน้อยเพียงใด

- () ขึ้นลงมากพอสมควร () ไม่ค่อยขึ้นลงมากนัก
 () ปานกลาง () ดีมาก

๗. ท่านมีวิธีการใด เพื่อการต่อรองราคากับผู้รับซื้อน้ำยางดิบ

- () ขายผลผลิตคราวละมาก ๆ () จัดตั้งกลุ่มสหกรณ์
 () ไม่มีวิธีการใดต่อรอง
 () อื่น ๆ (ระบุ) _____

๘. ท่านมีวิธีการใด เพื่อการต่อรองราคากับผู้รับซื้อยางแผ่นดิบ

- () ขายผลผลิตคราวละมาก ๆ () จัดตั้งกลุ่มสหกรณ์
 () ไม่มีวิธีการใดต่อรอง
 () อื่น ๆ (ระบุ) _____

๙. ท่านมีวิธีการใด เพื่อการต่อรองราคากับผู้รับซื้อเศษยาง

- () ขายผลผลิตคราวละมาก ๆ () จัดตั้งกลุ่มสหกรณ์
 () ไม่มีวิธีการใดต่อรอง
 () อื่น ๆ (ระบุ) _____

๑๐. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรบ้างต่อพ่อค้าที่รับซื้อผลผลิตของท่าน

- () เป็นเรื่องธรรมดาของการซื้อขาย
 () เป็นผู้มีพระคุณ
 () ค่อนข้างเอาเปรียบในเรื่องการกำหนดราคา
 () เอาเปรียบมากในเรื่องการกำหนดราคา

๑๑. นอกจากน้ำยางแล้วท่านได้รับประโยชน์จากส่วนใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า ๑ ข้อ)

- () ต้นยาง () ลูกยาง
 () อื่น ๆ (ระบุ) _____

๑๒. ท่านได้ประโยชน์จากต้นยางอย่างไรบ้าง

- () ขายต้นยางให้กับพ่อค้า () ใช้ทำฟืนหรือเชื้อเพลิง
 () ใช้ทำเฟอร์นิเจอร์เอง
 () อื่น ๆ (ระบุ) _____

๑๓. ท่านได้ประโยชน์จากลูกยางอย่างไรบ้าง

- () ขายลูกยางให้กับพ่อค้า () ใช้ผสมอาหารสัตว์
 () ใช้ผลิตต้นกล้ายางเพื่อใช้ติดตามยางพันธุ์ต่อไป
 () อื่น ๆ ระบุ _____

๑๔. จำนวนน้ำยางดิบที่ท่านได้รับ _____ กิโลกรัมต่อวัน

ตอนที่ ๓ ปัญหาทางประการของเกษตรกรผู้ผลิตยางพารา

๑. ปัญหาเกี่ยวกับสภาพธรรมชาติ

- () โรค () แมลง
 () วัชพืช () ปัญหาน้ำท่วม
 () อื่น ๆ (ระบุ) _____

๒. วัชพืชที่ขึ้นในส่วนยางส่วนใหญ่เป็นพวกใด

- () หญ้าคา () หญ้าสามเสื่อ
 () หญ้าแห้วหมู () ไมยราบ
 () อื่น ๆ (ระบุ) _____

๓. ท่านประสบปัญหาเกี่ยวกับวัชพืชมากในช่วงไหน

- () ยางเล็ก (๑-๓ ปี) () ยางใหญ่ (๔-๖ ปี)
 () ยางที่เปิดกรีดแล้ว

๔. ปัญหาที่สำคัญของหน้ายางได้แก่ (ตอบได้มากกว่า ๑ ข้อ)

- () โรคหน้าดำ () หน้ายางหมดเร็วเกินไป
 () หน้ายางเป็นแผลขรุขระ () เปลือกแข็งกรีดหน้ายางไม่ไหล
 () อื่น ๆ (ระบุ) _____

๕. ปัญหาอื่น ๆ นอกจากปัญหาหน้ายางและต้นยาง ที่ท่านประสบปัญหาอยู่

(ตอบได้มากกว่า ๑ ข้อ)

- () ต้นยางตายเป็นหย่อม ๆ () ต้นยางโคนล้มเมื่อลมแรง
 () ต้นยางประสบปัญหาน้ำท่วม
 () อื่น ๆ (ระบุ) _____

๖. ท่านประสบปัญหาในด้านการจัดการด้านใดบ้าง ในช่วงการแปรรูป

(ตอบได้มากกว่า ๑ ข้อ)

- () ขาดความรู้ในเรื่องการทำยางแผ่นคุณภาพดี
 () ขาดแคลนแรงงาน
 () ขาดแคลนอุปกรณ์และเครื่องจักรสำหรับการแปรรูป
 () อื่น ๆ (ระบุ) _____

๗. ท่านประสบปัญหาเกี่ยวกับการขนส่งผลผลิตออกจากสวนยางหรือไม่อย่างไร

- () ไม่มี เพราะสวนยางอยู่ใกล้กับถนน
 () มี เพราะสวนยางสวนยางอยู่ไกลถนนมาก

๘. ท่านมีวิธีการขนส่งผลผลิตออกจากสวนยางได้อย่างไร

- () ใช้แรงงานคนหาบออกมาจากสวน
 () ใช้รถจักรยานยนต์ขนออกมาจากสวน
 () ใช้รถยนต์ขนออกมาจากสวน
 () อื่น ๆ (ระบุ) _____

๙. การแบ่งปันผลผลิตผู้รับจ้างกรีดยางได้รับส่วนแบ่งร้อยละเท่าใด

- () ร้อยละ ๕๐ () ร้อยละ ๕๐
 () ร้อยละ ๖๐ () มากกว่าร้อยละ ๖๐

๑๐. คุณภาพของผู้กรีดขางพาราอยู่ในขั้นใด
- () ฝีมือดีมาก () ดี
- () พอใช้ () ต้องปรับปรุง
๑๑. แรงงานในการกรีดขางหาได้ง่ายหรือยากเพียงใด
- () หาได้ง่าย () หาได้ยาก
- () ไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับฤดูกาล
๑๒. ปุ๋ยที่ท่านใช้ส่วนใหญ่ได้มาจากไหน
- () ชื้อมาจากตลาด () สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง
- () อื่น ๆ (ระบุ) _____
๑๓. สำหรับขางที่เปิดกรีดแล้ว ท่านมีการใส่ปุ๋ยปีละ _____ ครั้ง
๑๔. ราคาปุ๋ยอยู่ในระดับใด
- () ราคาแพง () ราคาปานกลาง () ราคาถูก
๑๕. ถ้าท่านประสบปัญหาเกี่ยวกับการผลิตขางพาราท่านจะปรึกษาใคร
- () เพื่อนบ้าน () เกษตรตำบลหรือเกษตรอำเภอ
- () พนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง
- () อื่น ๆ (ระบุ) _____
๑๖. ปัญหาอื่น ๆ ในการเตรียมสภาพการไถพรวนดินในสวนขางพารา

(ตอบได้มากกว่า ๑ ข้อ)

- () ไม่มีอุปกรณ์ เช่น รถแทรกเตอร์
- () ค่าจ้างในการไถมีราคาแพง
- () เกี่ยวกับสภาพพื้นที่ไม่เหมาะสม
- () พื้นที่นาท่วม
- () อื่น ๆ (ระบุ) _____

๑๗. การทำสวนยางพาราท่านต้องการความช่วยเหลือด้านไหนบ้าง

() คำแนะนำในการดูแลรักษาสวนยาง

() คำแนะนำเกี่ยวกับการกรีดยาง

() คำแนะนำในการทำยางแผ่น

() แก้ปัญหาเรื่องโรคต่าง ๆ

() แก้ปัญหาโจรผู้ร้าย

() อื่น ๆ (ระบุ) _____

๑๘. ปัญหาอื่น ๆ (ระบุ) และปัญหาดังกล่าวมีข้อเสนอแนะอย่างไรบ้าง

๑๘.๑ _____

๑๘.๒ _____

๑๘.๓ _____

๑๘.๔ _____

